

Πάντα τὰ ἔδω

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ
ΓΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΤΟΣ ΚΓ'
ΤΕΥΧΟΣ 91
ΙΟΥΛΙΟΣ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2004

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΜΕΡΑ

Ύπό τον πόνο στην αναστάσιμη πορεία.

Ο πόνος

Ο θάνατος, ο κάθε θάνατος, είναι ένα τραγικό γεγονός, αφού διαλύεται η φυσική ένωση ψυχής και σώματος, ως άτυχία του ανθρώπου να λειτουργήσει, όπως τον δημιούργησε η αγάπη του Θεού, που δεν επιθυμούσε το πέρασμα του πλάσματος Του μέσα από τον πόνο αυτό. Στον πόνο αυτό μετέχει υπαρξιακά μόνον ο μεταστάς, αλλά και άπαντες οι περιστάμενοι, αφού ο πόνος του ενός μέλους του κοινωνικού σώματος είναι και πόνος όλου του σώματος.

Όλος ο Όρθόδοξος λαός, στην οικουμενική του διάσταση, βίωσε αυτό τον πόνο μέσα από την, κατά τα ανθρώπινα, ανεμνήνευτη αναχώρηση του μακαριστού Πατριάρχου Αλεξανδρείας Πέτρου και της εκλεκτής του συνοδείας από τα πρόσκαιρα προς τα αιώνια. Ο ίδιος ο Πατριάρχης, αλλά και οι μετ' αυτού, ήταν άξονες βασικοί της σύγχρονης ιεραποστολικής πορείας της Όρθοδοξίας στο χώρο της αφρικανικής γης.

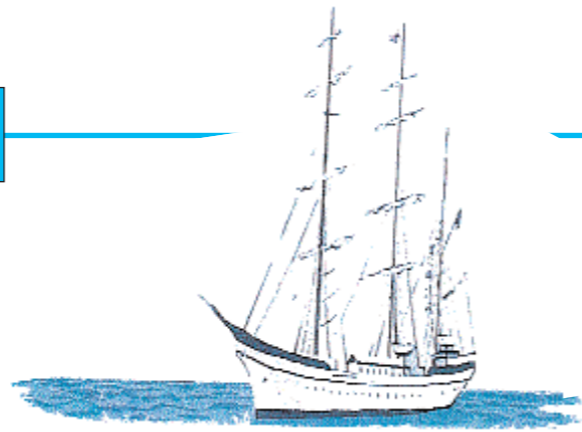
Η αναστάσιμη πορεία

Οι ζώντες εν Χριστώ μεταβαίνουν εκ του θανάτου στη ζωή. Ο πόνος μεταμορφώνεται σε αναστάσιμη πορεία σε τόπο «ένθα ούκ έστιν πόνος, ού λύπη, ού στεναγμός». Η αναστάσιμη αυτή πορεία των εν Κυρίω κοιμηθέντων συμπαρασύρει όλο το λαό του Θεού. Ο πόνος και το πένθος μετασχηματίζονται σε χαροποιό πένθος. Οι, άκόμη, με τα επίγεια συνναστρεφόμενοι ανακαλούν στη μνήμη τους την «μέλλουσαν πόλιν», και οικοδομούν τον υπόλοιπο χρόνο της ζωής τους πάνω σ' αυτήν την αναστάσιμη προοπτική. Ζούν και πολιτεύονται μέσα στον κόσμο, αλλά οι προοπτικές τους δεν περιορίζονται στην πραγματοποίηση του ατομικού τους θελήματος. Τό πρώτο και τό μόνο που επιζητούν είναι να γίνουν όργανα της πραγματοποιήσεως του θελήματος του Θεού επί της γης.

Μόνον κάτω άπ' αυτό τό κοίταγμα μπορεί να συνεχίσει την επίγεια πορεία της ή εν τώ κόσμω πορευομένη Έκκλησία. Αν κυριαρχήσει ο πόνος ή η αναζήτηση των αιτιών του άπρόσμενου γεγονότος, θά παλινδρομούμε κοσμικά και δεν θά πολιτευόμεθα θεϊκά.

Η επόμενη μέρα

Τό κριτήριο για να προχωρήσουμε στην «επόμενη μέρα» είναι η δόμηση βαθύτερων θεμελίων για την πραγμάτωση του θελήματος του Θεού στον τόπο όπου θεοφιλώς διακόνησαν οι μακαριστοί κεκοιμηθέντες. Ο

Πατριάρχης Πέτρος και οι σύν αυτώ άπελθόντες έπίσκοποι είχαν άφιέρωση τη ζωή τους στην ιεραποστολική μαρτυρία και παρουσία της Όρθοδοξίας στην αφρικανική γη. Ήταν με τον τρόπο αυτό έκφραστές του θείου θελήματος για πορεία προς πάντα τα έθνη. Αν τό ιστορικό Πατριαρχείο Αλεξανδρείας δεν άνοιγόταν στους λαούς της Αφρικής και κλεινόταν στην προσπάθεια της αυτοσυντηρήσεώς του, πρό του κινδύνου της μειώσεως του ποιμνίου του λόγω του φθίνοντος αριθμητικά έλληνισμού της περιοχής της κανονικής του δικαιοδοσίας, θά έπιτελούσε μόνον τό καθήκον του άπέναντι του Έλληνισμού, αλλά θά είχε ξεχάσει τό χρέος του προς την τελευταία έντολή του Χριστού, τό «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη».

Ο «μονόδρομος» της επόμενης μέρας

Αν θέλουμε να τιμήσουμε την μνήμη των εν Κυρίω κοιμηθέντων, και ταυτόχρονα να μείνουμε πιστοί στις προσταγές του Χριστού μας, θά διαπιστώσουμε πως η «επόμενη μέρα» χαράσσεται από έναν «μονόδρομο».

* Ο ρόλος του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας είναι άκραιφνώς ιεραποστολικός και διακονικός προς τους λαούς και την πανσπερμία των φυλών της Αφρικής.

* Τό πρεσβυγενές, και δεύτερο στην τάξη, Πατριαρχείο δεν δύναται να χαρακτηρίζεται με έθνικούς έπιθετικούς προσδιορισμούς (έλληνικό, κυπριακό, αϊγυπτιακό, ρώσικο κ.τ.λ.), όπως πολλοί επιθυμούν. Τό Πατριαρχείο είναι έκφραστής και φορέας της σαρκούμενης αγάπης του Χριστού προς πάντα άνθρωπο που βρίσκεται στα όρια της κανονικής του δικαιοδοσίας, και ειδικά προς τον πονεμένο, από διάφορες μορφές ευρωπαϊκού έθνικισμού, κάτοικο της Αφρικής.

* Τέλος, η πρόκληση της «επόμενης μέρας» άνοίγει τό δρόμο για μακροχρόνιες ζυμώσεις που θά καλλιέργησουν έκκλησιολογικές και θεολογικές προϋποθέσεις, προκειμένου να άξιοποιηθεί τό έκκλησιαστικό δυναμικό των γηγενών και θά άνοίξουν τους όρίζοντες για μελλοντικούς πατριάρχες που θά προέρχονται από τα σπλάχνα της αφρικάνικης γης.

π. Κ.Σ.

«Πάρτε φως»¹

ΙΝΑΙ ΓΕΓΟΝΟΣ ότι με τό ηυκαυγές του είκοστού πρώτου αιώνα τό ενδιαφέρον της έλληνικής πολιτείας στράφηκε κυρίως στην προετοιμασία για τη διεξαγωγή των Όλυμπιακών Αγώνων στην χώρα μας.

Αναμφίβολα, τό γεγονός αυτό και η έπικείμενη έπιτυχία του πρόκειται να συντελέσουν καθοριστικά τόσο στην έσωτερική ζωή των Έλλήνων πολιτών, όσο και ευρύτερα στο ευρωπαϊκό και παγκόσμιο γίγνεσθαι.

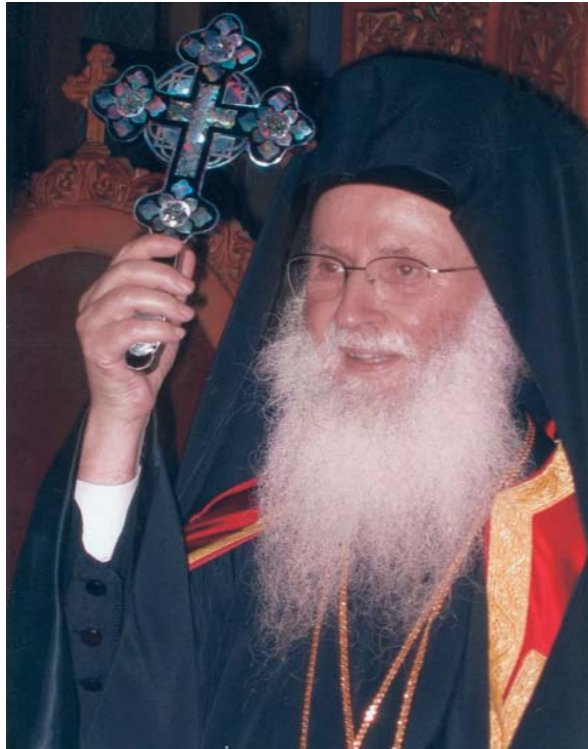
Καθώς η άγιοπνευματική σύσταση και η δισχιλιετής ύπαρξη της Έκκλησίας άποβλέπει και προσεύχεται «υπέρ της κόσμου ζωής και σωτηρίας», έτσι και η Ήερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών και ο ιεραποστολικός και έκδοτικός Όργανισμός της Έκκλησίας της Ελλάδος, η Άποστολική Διακονία, σε συνεργασία με τό Μ.Κ.Ο. της Έκκλησίας «Αλληλεγγύη», άποβλέποντας πάντοτε με αγάπη στη διακονία του πλησίον ως προσώπου «υπέρ ου Χριστός απέθανε» (Ρωμ. ιδ' 15), προετοίμασαν την άποψινή έκδήλωση ώστε να ανταποκριθούν στην πρόκληση του πληουραλισμού της Όλυμπιάδας θετικά με κάθε πρόσφορο μέσο.

Όταν κάποιος μιλάει για τους Όλυμπιακούς Αγώνες, ο νους του στρέφεται στην έννοια του άγώνα. Όχι μόνο του άγώνα των άθλητών, αλλά του άγώνα του ανθρώπου. Υπάρχουν στιγμές που ο άνθρωπος δεν άγωνίζεται, παραμένει πεισματικά σιωπηλός έναντι του έαυτού του, του άδελφού του, του Θεού του. Δεν κάνει τό βήμα έκκίνησης, άρνείται την πραγματικότητά του.

Για τό λόγο αυτό επιλέξαμε στο Όλυμπιακό αυτό Περίπτερο, έκτός από τα άλλα, να φιλοξενήσουμε τό έργο του άγιογράφου Βλάση Τσοτσώνη, με θέμα: «Παναγία ή Πλατυτέρα, η ειρήνη του κόσμου». Ένα έργο που δεν άρνείται την τραγικότητα και τα ποικίλα άδιέξοδα του ανθρώπινου βίου, ένα έργο που μιλάει για τό θάνατο, τη βία, τον πόλεμο, την άδικία, τον πειρασμό της έξουσίας, αλλά και τη ζωή, την ειρήνη, την άνάσταση του ανθρώπου, τό φως. Είναι ένα έργο που φανερώνει ότι υπάρχει χώρος, για να ζήσει ο άνθρωπος μέσα στο φως «νύν και άεί».

Είναι γεγονός ότι άνέκαθεν «ο άνθρωπος ζητά τό πολύ φως»². Τό φως, μέσα στο έλληνικό μυθολογικό υπόβαθρο, την έλληνική φιλοσοφία μέχρι και τη βιβλική άποκάλυψη, άποτελεί μία έννοια που κυριαρχεί από την άρχή μέχρι τό τέλος³. Είναι ο γνωστός προχριστιανικός Προμηθέας, ο πυρφόρος θεός, ο όποιος κατά την ήσιόδεια Θεογονία προμήθευσε στο άνθρωπο γένος τη φωτιά, δηλαδή, τό «κοινό ώφέλημα για τους θνητούς». Στους πρώτους στίχους της Γενέσεως ο πρώτος λόγος του Θεού δημιούργησε τό φως⁴. Και πάλι, στο τελευταίο κεφάλαιο της Άποκάλυψης, έχουμε την άναφορά για την νύχτα που δεν θά υπάρχει και δεν θά

Έπισκόπου Φαναρίου Άγαθαγγέλου,
Γεν. Διευθυντού Άποστολικής Διακονίας

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Κορέας κ. Σωτήριος, εύλογεί το Όρθοδοξο ποιμνίο του.

‘Η ίδρυση τῆς Μητροπόλεως Κορέας καί ἡ ἐνθρόνιση τοῦ πρώτου Μητροπολίτη τῆς

Τὴν Κυριακὴ 20 Ἰουνίου 2004, οἱ Ὀρθόδοξοι Κορεάτες καὶ οἱ Ἕλληνες, Ρώσσοι, Ρουμάνοι καὶ Ἀμερικανοί, πού παραβρέθηκαν στὸν καθεδρικό ἱερό ναὸ τοῦ ἁγίου Νικολάου στὴ Σεούλ Κορέας εὐτύχησαν νὰ συμμετάσχουν στὶς ἑορταστικὲς ἐκδηλώσεις ἐπὶ τῇ ἰδρύσει τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορέας καὶ τῇ ἐνθρονίσει τοῦ πρώτου Μητροπολίτου τῆς κ. Σωτηρίου Τράμπα.

Ἡ ἴδρυση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορέας εἶναι ἓνα γεγονός μεγάλης σημασίας γιὰ τὴν ἱστορία τῆς σύγχρονης Ὀρθόδοξης Ἱεραποστολῆς γενικῶς καὶ μὲ πολλὰς ἀστάσεις γιὰ τὴν πρόοδο καὶ περαιτέρω ἐπέκταση τοῦ εὐαγγελισμοῦ στὴν Κορέα.

Οἱ Κορεάτες πιστοί, πού παλαιότερα ἄλλοι καὶ πρόσφατα εἶχαν ἐκφράσει τὸ αἴτημά τους περὶ ἰδρύσεως Μητροπόλεως Κορέας πρὸς τὸ σεπτὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο μας, ἀκουσαν τὴν χαρμόσυνη εἶδηση μὲ μεγάλη χαρὰ καὶ ἱκανοποίηση. Καὶ βέβαια διηπλασιάστηκε ἡ χαρὰ τους ὅταν πληροφορήθηκαν τὴν ἐπάξια ἐκλογή τοῦ σεβαστοῦ καὶ ἀγαπητοῦ τους πνευματικοῦ πατέρα σὲ πρώτο Μητροπολίτη Κορέας, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὸ 1976 τοὺς διακονεῖ ἀδιάκοπα μὲ ἔνθεο ζῆλο καὶ ἀπεριόριστη αὐταπάρνηση.

Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ, ἐπειδὴ σπανίζει στὰ ἐκκλησιαστικὰ χρονικά, καὶ ἡ ἐξῆς λεπτομέρεια: Ὅταν τὴν 20ῆ Ἀπριλίου ἔ.ἔ. ἡ Ἁγία καὶ Ἱερά Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀποφάσισε τὴν ἴδρυση τῆς νέας Μητροπόλεως Κορέας καὶ τὴν ἐκλογή τοῦ πρώτου Μητροπολίτου τῆς, ὁ μέχρι τότε θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ζήλων κ. Σωτήριος δὲν γνώριζε τίποτε ἀπολύτως καὶ δὲν εἶχε καμμιά παρασκηνιακὴ ἢ προεκλογικὴ δραστηριότητα, ἀφοῦ ποτέ δὲν ἐπιδίωξε γιὰ τὸν ἑαυτοῦ κάτι τέτοιο. Συνέπεσε μάλιστα νὰ ἀπουσιάζει στὴ Β. Κορέα, ὅπου γιὰ πρώτη φορά πραγματοποιοῦσε αὐτὸ τὸ ἱστορικὴν σημασίαν ταξίδι γιὰ νὰ συζητήσει μὲ τοὺς ἀρμόδιους φορεῖς θέματα σχετικὰ μὲ τὴν ἀνοικοδόμηση ἱεροῦ ναοῦ στὴν πρωτεύουσα τῆς Β. Κορέας Pyongyang. Κι ἐπειδὴ μετὰ τὸ πέρασμα τῶν συνόρων, λόγῳ καθεστώτος, δὲν τοὺς ἐπετράπη καμμιά ἐπικοινωνία μὲ τὸν ἔξω κόσμον, γι’ αὐτὸ τὸν λόγον πληροφορήθηκε τὰ γεγονότα κατὰ τὴν ἐπιστροφή του στὴ Ν. Κορέα τρεῖς μέρες ἀργότερα!

Κατὰ τὴν ἐνθρονιστήρια τελετὴ τὴν Α.Θ. Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαῖο καὶ τὴν περὶ Αὐτὸν Ἁγία καὶ Ἱερά Σύνοδο ἐκπροσώπησε ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. Δημήτριος, ὁ ὁποῖος στὴν ἐμπνευσμένη προσφώνησή του, μεταξύ ἄλλων ἀναφέρθηκε στὸ μείζον θέμα δημιουργίας Κορεατικῆς Ὀρθόδοξης Θεολογικῆς γλῶσσας, πού πρέπει νὰ ἀπασχολεῖ συστηματικὰ καὶ ἐπίμονα κάθε Ὀρθόδοξη Ἱεραποστολή ἀφ’ ἑνὸς καὶ ἀφ’ ἑτέρου στὴν ἀνάγκη δημιουργίας μιᾶς Κορεατικῆς Ὀρθοδοξίας. Χαρακτηριστικὰ εἶπε: «*Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Σωτήριε... τώρα ὑπάρχουν περισσότερες εἰδικὲς προκλήσεις. Τίς γνωρίζετε*

πολύ καλὰ. Πρῶτη πρόκληση εἶναι ἡ γλῶσσα. Τώρα πρέπει νὰ προχωρήσετε ἐντατικώτερα καὶ μεθοδικώτερα στὴν δημιουργία μιᾶς γνήσιας πλήρους καὶ ὠραίας Κορεατικῆς Ὀρθόδοξης Θεολογικῆς γλῶσσας. Ὁ ἐκκλησιαστικὸς πλοῦτος τῶν Ὀρθόδοξων κειμένων πρέπει νὰ γίνῃ προσιτὸς στοὺς Κορεάτες. Ὑπάρχουν τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἔργα τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, οἱ μεγαλειώδεις ἀποφάσεις τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, τὰ λειτουργικὰ κείμενα καὶ οἱ ἀγιολογικοὶ καὶ ὑμνολογικοὶ θησαυροὶ τῆς Ὀρθοδοξίας. Πρέπει νὰ γίνουν γνωστὰ στὸν λαὸ ἐδῶ ὡς εὐκαιρία πνευματικοῦ ἐμπλουτισμοῦ. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ κορεατικὴ γλῶσσα εἶναι θεολογικῶς ἐπαρκὴς καὶ ἀκριβής. Ἀλλὰ χρειάζεσθε μιὰ πλήρως ἀναπτυγμένη Ὀρθόδοξη Θεολογικὴ γλῶσσα γιὰ νὰ ἐκφράσει τὴν λεπτότητα, τὸν πλοῦτον καὶ τίς ἐννοιολογικὰς ἀποχρώσεις τῆς Ὀρθόδοξου Πίστεως ὅπως ἐκφράστηκαν στὰ σχετικὰ κείμενα πού παρήγαγε ἡ Ἐκκλησία γιὰ 2000 χρόνια.

Ἐπὶ πλεόν, ὑπάρχει καὶ μιὰ δευτέρη πρόκληση: ἡ ἀνάγκη δημιουργίας μιᾶς Κορεατικῆς Ὀρθοδοξίας, δηλαδή μιᾶς Ὀρθόδοξης γνήσιας καὶ σὲ ἄμεση συνέχεια μὲ τὴν ἐπὶ 20 αἰῶνες ζωὴ καὶ παράδοση τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ’ ἐπίσης μιᾶς Ὀρθοδοξίας πού θὰ εἶναι γνήσια Κορεατικὴ. Ἐδῶ ἐγκτεῖται τὸ δύσκολον ἔργο τῆς μεταφορᾶς τοῦ βιώματος τῆς οἰκουμενικῆς καὶ διαχρονικῆς Ὀρθόδοξου Πίστεως στὸ κορεατικὸ ἔδαφος καὶ τῆς συνδέσεώς της κατὰ τρόπο ἀναπόσπαστο μὲ τὸν τοπικὸ πολιτισμὸ καὶ χαρακτήρα. Φυσικὰ τὸ ἔργο τῆς δημιουργίας μιᾶς Κορεατικῆς Ὀρθοδοξίας, πλήρως Ὀρθόδοξης καὶ πλήρως Κορεατικῆς, ἀποτελεῖ μιὰ τεράστια πρόκληση. Ἀλλὰ ἐσεῖς τὸ πράττετε ἤδη αὐτὸ καί, μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, θὰ καθοδηγήσετε αὐτὴ τὴν Ἱεραποστολή μὲ ἐπιτυχία καὶ κατὰ τὰ ἐπόμενα χρόνια».

Στὴ συνέχεια τὸ λόγον πῆρε ὁ ἐπὶ τριάντα ἔτη διατελέσας Πατριαρχικὸς Ἐξάρχος Κορέας Σεβ. Μητροπολίτης Προύσης κ. Διονύσιος καὶ εὐθύς ἀμέσως ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀχελῶου κ. Εὐθύμιος ὁ ὁποῖος μίλησε ἐκ μέρους τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ καὶ Ν. Σμύρνης κ. Συμεῶν καθὼς καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπισκεπτῶν, συνεργῶν καὶ φίλων τῆς Ἱεραποστολῆς στὴν Ἑλλάδα. Τὸν κύκλον τῶν προσφωνήσεων ἐκλείσει ὁ Κορεάτης πρωτοπρ. π. Δανιὴλ Νά, ὁ ὁποῖος ἐκ μέρους τῶν Κορεατῶν κληρικῶν καὶ πιστῶν εὐχαρίστησε τὸν Σεβασμιώτατον γιὰ τὴν τριακονταετὴ θυσιαστικὴ διακονία του στὴ χώρα τους.

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. Δημήτριος, ἐκπροσώπησε τὸν Παναγ. Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο καὶ τὴν περὶ Αὐτὸν Ἱερά Σύνοδο.

Τέλος ὁ νεοενθρονισθεὶς Σεβ. Μητροπολίτης Κορέας κ. Σωτήριος στὸν ἐνθρονιστήριον λόγον του φανερὰ συγκινημένος, κατ’ ἄρχας ἀφοῦ ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὴ Μητέρα Ἐκκλησία καὶ τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη, καὶ ἀφοῦ εὐχαρίστησε ὄλους τοὺς παρευρισκομένους ἁγίους Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς, Διακόνους καὶ λαϊκοὺς ἐπεσήμανε τὴν ἀνάγκη ἐνότητας καὶ ἀγάπης μεταξύ τῶν μελῶν τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας ὥστε νὰ βρεῖ γόνιμο ἔδαφος πρὸς καρποφορία ὁ Ὀρθόδοξος σπόρος. Καὶ κατέληξε: «*Ἀδελφοί μου, ζῶμεν εἰς ἓνα κόσμον ὁ ὁποῖος δοκιμάζεται ἀπὸ τὴν κακίαν καὶ τὰ μίση, ζῆ μέσα εἰς συνεχῆ φόβον, ἀντιμετωπίζει τρομερὰ ἀδιέξοδα καὶ ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ τὴν θέρμην τῆς ἀγάπης καὶ τὴν βεβαιότητα τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ. Ἐχομεν χρέος νὰ προσφέρωμε τὴν ἀγάπην μας καὶ τὴν σῶζουσαν ἀλήθειαν τῆς πίστεώς μας. Ἡ Μητροπολις μας, μὲ τὴν Χάριν τοῦ Θεοῦ, πρέπει νὰ ἀνταποκριθεῖ εἰς αὐτὴν τὴν ἀνάγκην τοῦ λαοῦ μας. Ὅλοι μαζί, ὡς ἐν σῶμα, συνεργαζόμενοι, καθοδηγούμενοι ἀπὸ τὸν φωτισμὸν τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἄς προσφέρωμε τὰς καρδίας μας καὶ τὰς δυνάμεις μας εἰς τὴν ἱεράν αὐτὴν ἀποστολήν.*

Ὁ Μητροπολίτης σας, ὡς πνευματικὸς σας πατέρας, σὰς ἀνοίγει τὴν καρδίαν του καὶ σὰς τὴν προσφέρει καὶ διαθέτει ὅσας δυνάμεις ἔχει, ὥστε ὄλοι μαζί, ὡς ἐν σῶμα, νὰ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὴν ἀποστολήν μας αὐτὴν, κατὰ τὸν ἱστορικὸν αὐτὸν σταθμὸν τῆς Ἐκκλησίας μας...».

Εὐχὴ καὶ προσευχὴ ὄλων μας ἄς εἶναι ἡ ἴδρυση τῆς νεοσύστατης Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορέας, πού φανερῶναι τὴν μεγάλην ἐκτίμηση καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου πρὸς τοὺς Ὀρθόδοξους Κορεάτες, νὰ γίνῃ ἀφορμὴ γιὰ περισσότερη Ἱεραποστολικὴ δράση, ὥστε ἡ ἐν Κορέᾳ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία ὑπὸ τὴν νέα της μορφή νὰ αὐξηθεῖ σὲ ποιότητα καὶ ποσότητα, κατὰ τὸν δεύτερον αἰῶνα τῆς ἱστορικῆς διαδρομῆς της.

π. Ἀμβρόσιος Ζωγράφος
Σεούλ, Κορέα

Μιά παράξενη κατασκήνωση

Ἡ περίπτωση τῆς κατασκήνωσης τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορέας, ὑπὸ τὶς συνθῆκες μὲ τὶς ὁποῖες λειτούργησε, ἔχει, νομίζω, κάποιο ἐνδιαφέρον ἀπὸ πολλὲς πλευρῆς, κάποιες ἀπ' τὶς ὁποῖες θὰ παρουσιάσουμε στὸ παρὸν ἄρθρο.

Ἡ ἀνάγκη λειτουργίας κατασκήνωσης στὴν ἐν Κορέα Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι ἐπιβεβλημένη, δεδομένου ὅτι εἶναι ὁ μόνος τρόπος γιὰ νὰ συγκεντρωθοῦν ἐπὶ τῷ αὐτῷ ὅλῳ τὰ Ὁρθόδοξα παιδιά τῆς Κορέας ἀπ' τὶς διάφορες μακρυνές πόλεις πού μένουν, ἀφ' ἐνὸς μὲν γιὰ νὰ ἀλληλογνωρισθοῦν καὶ ἀφ' ἐτέρου γιὰ νὰ κατηχηθοῦν στὴν ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ. Ἡ Ἐκκλησία μας ὅμως στὴν Κορέα δὲν διαθέτει, δυστυχῶς, κατασκηνωτικὲς ἐγκαταστάσεις πού νὰ καλύπτουν τὶς ἀνάγκες μεγάλου ἀριθμοῦ κατασκηνωτῶν. Οἱ ὑπεύθυνοι μετὰ ἀπὸ πολλὲς σκέψεις καὶ ἔρευνες βρῆκαν τελικῶς μιά ἐπαγγελματικὴ κατασκήνωση στὸ Πουσάν, οἱ ἰδιοκτῆτες τῆς ὁποίας τὴν νοικιάζουν σὲ διάφορους φορεῖς. Ἡ ἐν λόγῳ κατασκήνωση βρίσκεται σὲ μιά θαυμάσια τοποθεσία. Συνδυάζει βουνό καὶ θάλασσα, καὶ παρ' ὅλο ὅτι βρίσκεται ἓνα χιλιόμετρο ἀπ' τὴν παραλία, ἐν τούτοις εἶναι ἀπομονωμένη ἀπὸ τὸν θόρυβο καὶ τὴν κίνηση. Ἐκτὸς ἀπ' τὰ προαναφερθέντα πλεονεκτήματα ἀξιοσημείωτη εἶναι καὶ ἡ ὑλικοτεχνικὴ ὑποδομὴ τῆς. Ὁραῖοι κοιτῶνες (χωρὶς κρεβάτια βεβαίως ἀφοῦ οἱ Κορεάτες κοιμοῦνται στὸ πάτωμα) ἰδιαίτεροι χώροι, λουτρά, τραπεζαρία, αἴθουσα διαλέξεων καὶ γήπεδα συνθέτουν ἓναν πολὺ κατάλληλο χώρο γιὰ λειτουργία κατασκήνωσης.

Μαζὶ ὅμως μὲ τὰ πλεονεκτήματα ὑπῆρχαν καὶ σοβαρὰ μειονεκτήματα πού γεννᾶ ὁ μὴ ἰδιόκτητος χώρος. Οἱ ἰδιοκτῆτες τὸν τεράστιο κατασκηνωτικὸν χώρο δὲν τὸν νοίκιασαν μόνον στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Μετὰ τὴν ἄφιξη τῶν 85 Ὁρθόδοξων κατασκηνωτῶν καὶ στελεχῶν κατέφτασαν 150 μαθητὲς καὶ μαθήτριες γυμνασίου μὲ τὰ στελέχη τους, μέλη κάποιου προτεσταντικῆς ἐκκλησίας, ὅλοι τοὺς ντυμένοι μὲ ὁμοιόμορφες κόκκινες μπλούζες.

Ἀπ' τὴν πρώτη στιγμή τὰ στελέχη μας ἔπρεπε νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰ διάφορα προβλήματα ἀλλὰ καὶ τὶς προκλήσεις πού προκαλεῖ ἡ συνύπαρξη δύο ομάδων μὲ τόση διαφορετικὴ χριστιανικὴ παράδοση. Κι εἶναι πράγματι ἐνδιαφέρον νὰ βλέπει κανεὶς παιδιά τῆς ἴδιας χώρας, τῆς ἴδιας πολιτιστικῆς παράδοσης, τῆς ἴδιας ἡλικίας καὶ τοῦ ἴδιου ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος, ἀλλὰ διαφορετικῆς θρησκευτικῆς παιδείας πῶς ἐκπαιδεύονται καὶ τί νοοτροπία τοὺς μεταγγίζουν οἱ δάσκαλοί τους καὶ πόσο μεγάλη εὐθύνη ἔχουν οἱ ἱεραπόστολοι.

Ἄς μοῦ ἐπιτραπεῖ, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν, νὰ γίνω πιὸ συγκεκριμένη.

Τὶς ὁμορφες βραδινὲς ὥρες πού ἡ σιγαλιὰ τῆς νύχτας διευκολύνει τὴν περισυλλογὴ καὶ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸν Θεὸ εἶχαμε νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὶς φωνές ἀπ' τὴν προσευχὴ καὶ τὸν κηρυκτικὸ οἶστρο τῶν προτεσταντῶν. Ἀπ' τὶς 10:00 μ.μ. μέχρι περασμένα μεσάνυχτα εἶχαν τὸ νυχτερινό τους πρόγραμμα πού κατὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος του ἦταν κραυγές! Φώναζαν ὁμαδικῶς, σχεδὸν οὐρλιάζοντας, ἐπαναλαμβάνοντας ὅτι «ἀγαποῦν τὸ Χριστό», ὅτι εἶναι «ὑπερήφανοι γιὰ τὴν πίστη καὶ τὴν ἐκκλησίαν τους», ὅτι «δὲν θὰ προδώσουν ποτέ τὸν Χριστό», ὅτι «εἶναι σεσωσμένοι» κ.λ.π. Καὶ φώναζαν τόσο πολὺ (ἴδὲς καὶ ὁ Θεὸς εἶναι κουφός!) πού τὸ πρῶτ' οἱ περισσότεροι ἦταν βραχνιασμένοι. Ἡ χρῆση μεγαφῶνων γιὰ νὰ ἀκούγεται τὸ κήρυγμα τῶν παστῶρων τους περισσότερο, ἢ ἐκκωφαντικὴ

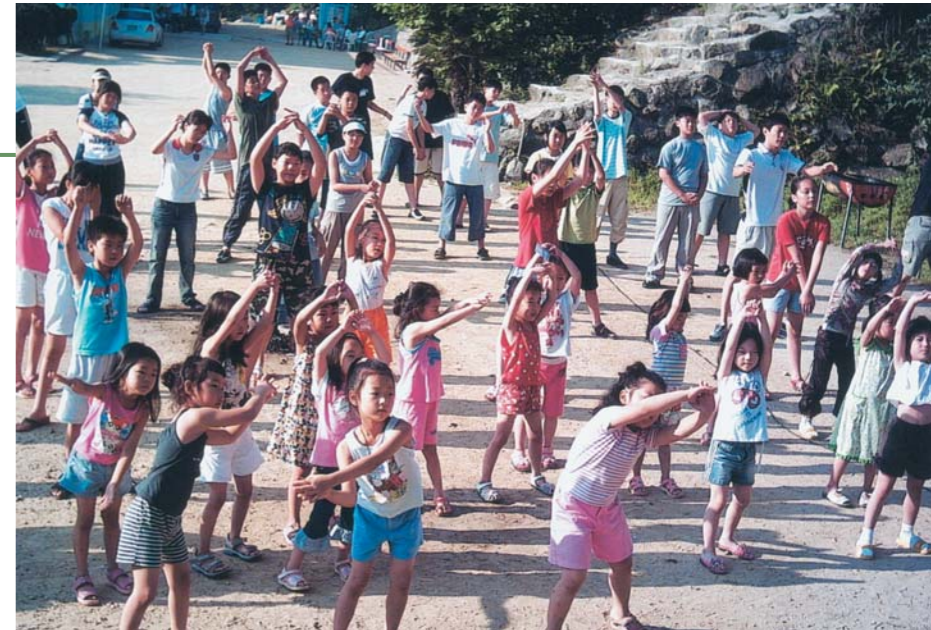
μουσικὴ καὶ τὰ χειροκροτήματα μὲ τὰ ὁμαδικὰ συνθήματα τῶν παιδιῶν πρὸς ἐμπαίδωση τῆς διδασκῆς δημιουργοῦσαν μιά κατάσταση ταραχῆς καὶ φυγάδευαν τὴν ψυχικὴ γαλήνη. Μέσα σ' αὐτὴ τὴν πολυλογία καὶ τὴν ἠχορύπανση, πού θύμιζαν τοὺς ἱερεῖς τοῦ Βάαη (Βασ. 18:26 κ. ἐξ), ὡς ἠχηρὴ παραφωνία στεκόντουσαν οἱ Ὁρθόδοξοι κατασκηνωτῆς, πού σὲ μιά ἄκρη τῆς κατασκήνωσης τελοῦσαν ἡσυχὰ μέρος τοῦ ἀποδείπνου καὶ ἔψαλλαν τὸ «ἄξιον ἔστιν».

Ζώντας μέσα σ' αὐτὴ τὴν θορυβώδη κατάσταση αὐθόρμητα ἤρθε στὸ νοῦ μου μιά σύγχρονη σιναϊτικὴ ἱστορία. Κάποτε τρεῖς δόκιμοι μοναχοὶ σὲ μιά ἀγρυπνία στὸ καθολικὸ τῆς Μονῆς ἔψαλλαν, λόγῳ ἀπειρίας, σὲ πολὺ ὑψηλοῦς τόνους χαλώντας τὴν ἡσυχία καὶ τὴν κατάνυξη τῆς νύχτας. Ὁ Γέροντας Παῖσιος, πού ἀσκήτευε ἐκεῖνη τὴν ἐποχὴ στὸ κάθισμα τῶν ἁγίων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης καὶ εἶχε κατέβει στὸ μοναστήρι γιὰ τὴν ἀγρυπνία, πλησίασε στὸ πίσω μέρος τοῦ δεξιοῦ ἀναλογίου καὶ τοὺς εἶπε ἐπιτιμητικὰ: «δὲν μοῦ ἴδετε, γιατί μαλώνετε μὲ τὸ Θεό;».

Ἐάν σκεφθεῖς ὅτι οἱ Κορεάτες γενικῶς εἶναι φιλήσυχοι καὶ ἠπίων τόνων (τὸ διακρίνεις εὐκόλῃ π.χ. στὴν ὁμιλία τους, στὴν παραδοσιακὴ μουσικὴ καὶ στὸ χορὸ τους) τότε καταλαβαίνεις πόση ἀλλοτρίωση ὑπέστησαν ἀπ' τοὺς δυτικούς ἱεραποστόλους, ἀφοῦ αὐτὸ τὸν τρόπο προσευχῆς καὶ κηρύγματος τὸν διδάχτηκαν ἀπὸ ἐκείνους οἱ Κορεάτες πάστορες, τὸν υιοθέτησαν ποιμαντικὰ καὶ τὸν μεταδίδουν ἀπροβλημάτιστα στὶς ἐπόμενες γενιές.

Ἀλλὰ ἡ ταλαιπωρία μας δὲν τελείωνε μὲ τὸ τέλος (κατὰ τὶς 12:30) τῆς νυχτερινῆς προσευχῆς καὶ τοῦ κηρύγματος. Συνεχιζόταν μὲ τὴν πρωινὴ ἔγερση (6:00 π.μ.) γιὰ μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Φωνές καὶ προσπάθειες γιὰ νὰ ξυπνήσουν ἀπ' τὰ ἄγρια χαράματα τὰ παιδιά, πού τὰ λιπόσων βλῆποντάς τα καθισμένα ὀκλαδόν μὲ μιά Ἁγία Γραφή στὸ χέρι νὰ διαβάζουν προσπαθώντας νὰ κρατήσουν τὰ μάτια τους ἀνοικτὰ ἀπ' τὸν ὕπνο.

Τὸ σύστημα πού ἐφάρμοσαν στὰ Ὁρθόδοξα παιδιά ὁ π. Ἀλέξανδρος Χάν,

ἡ πρεσβυτέρα Παταπία καὶ οἱ συνεργάτες τους (ὄλοισι πιστὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας καὶ ταλαντοῦχοι πού θὰ τοὺς ζήλευαν καὶ στὴν καλύτερη κατασκήνωση στὴν Ἑλλάδα) ἦταν διαφορετικὸ. Περιελάμβανε κάθε μέρα σύντομη πρωινὴ καὶ βραδινὴ προσευχή, ἀνάπτυξη κάποιου θέματος πνευματικῆς οἰκοδομῆς καὶ σχετικὲς συζητήσεις γύρω ἀπὸ θέματα Ὁρθόδοξης παράδοσης. Περισσότερη ἔμφαση στά θέματα καὶ στὶς συζητήσεις δόθηκε στὸ νὰ μάθουν τὰ παιδιά νὰ ζοῦν ἔμπρακτα τὴν χριστιανικὴ ζωὴ. Ὁ τρόπος αὐτὸς ἐπηρέασε τοὺς κατασκηνωτῆς καὶ αὐτὸ φάνηκε ἀπ' τὴν συμπεριφορὰ τους. Συνδέθηκαν πολὺ μεταξύ τους, συναψαν φιλίες καὶ μὲ ἐνθουσιασμό ἄκουσαν τὴν πρόταση γιὰ λειτουργία κατασκήνωσης κατὰ τὴν διάρκεια τῶν χειμερινῶν διακοπῶν πού κρατοῦν σχεδὸν δύο μῆνες στὴν Κορέα.

Α.Δ.Κ.

Πάντα τὰ ἔδην

Πάντα τὰ ἔδην

Τσαλακωμένο έκατοστάρικο

Άγισμος θεμελιώσεως Ιερού ναού από τον Σεβ. Μητροπολίτη Κεντρίας Αφρικής κ. Ίγνάτιο.

Πολύ πρωί, σκοτεινά, στις 5 ξεκινήσαμε με τ' αυτοκίνητο της Ίεραποστολής. Έπρεπε, αν τό κατορθώναμε, νά κάνουμε μιά περιοδεία. Kananga, Ndekeshia, Kafuba καί νά επιστρέψουμε στή βάση μας· 216 χιλιόμετρα. Γιά δρόμους της Εύρώπης δέν είναι παραπάνω από 4 ώρες στή χειρότερη περίπτωση. Άλλα γιά διαδρομή σέ διαβρωμένους δρόμους στά δάση της Αφρικής!...

Ήμασταν έξι κι ο οδηγός μας έπτά, πού έξορμούσαμε. Στην αρχή αμίλητοι. Μετά από μιά ώρα διαδρομή βλέπαμε τους πρώτους τοιμηρούς μικροεμπόρους, πού έσπρωχναν τά καταφορτωμένα προδήλατά τους στους άμμουδερούς δρόμους, γιά νά προλάβουν τήν πωλητήν αγορά της Kananga. Τυράγνια, Θεέ μου!..

Άρχισε καί φώτιζε ο ουρανός. Παρατηρούσαμε, βήμα πός βήμα, πώς ξυπνάει η πλάση, πώς ξεκινάει η καθημερινή ζωή στά χωριά, στά δάση. Έχει πολύ ενδιαφέρον η πορεία στό δάσος, στην έρημιά!

Διατρέξαμε 80 χιλιόμετρα σέ 6 ώρες καί 15' της ώρας!

Είδαμε από μακριά, στό βάθος του δρόμου, κόσμο πολύ συγκεντρωμένο. Καταμεσής στό δρόμο καί οι πρώτοι βαστούσαν άναπτυγμένο πανώ.

Ρωτάω· τί άραγε νά συμβαίνει εκεί;
– Φτάσαμε στην Ndekeshia, μου είπαν.

Είναι συγκέντρωση ύποδοχής. Δέν τό περίμενα, δέν τό ήξερα, ξαφνιαστικά.

Τό 'χε πεί τό Ραδιόφωνο της Ίεραποστολής μας από προχθές, τό πληροφορήθηκαν οι Όρθόδοξοι της περιοχής καί οργανώθηκαν.

Πρώτη φορά δέχονταν Επίσκοπο στην περιοχή τους οι Όρθόδοξοι. Κι ο Δεσπότης έρχονταν γιά νά θεμελιώσει Ναό, τό Ναό τους!.. Άλλα τέτοιος όγκος λαού, τέτοιες έκδηλώσεις,...! Συναντηθήκαμε.

Τραγούδια, τύμπανα, σφυρίγματα, χειροκροτήματα, άλλαλαγμοί, κραυγές, χοροί έν κινήσει, ντουφεκιές στόν άέρα... Μπροστά τό πανώ· "Bien venue"

Είχα τήν... άτυχία νά ξεπεζέψω γιά νά συμπορευτώ μ' αυτόν τόν ένθουσιώδη λαό. Πατιόμουν καί μέ πατούσαν. Τρεις φορές κόντεψα ν' άφήσω τό υπόδημά μου πίσω μου. Κανένas δέν μπορούσε ν' άπομακρύνει τόν κόσμο από κοντά μου ούτε ένα μέτρο!

Καί περπατούσαμε, καί περπατούσαμε, έτσι μ' αυτόν τόν τρόπο, μ' αυτόν τόν ρυθμό.

Ρωτούσα καί όλοι μου ήλεγαν· "νά, λίγο παρακάτω είναι τό υπόστεγο - εκκλησία μας". Περπατήσαμε 35' της ώρας! Φτάσαμε. Περίμεναν εκεί πάρα πολλοί «ών ούκ έστιν άριθμός». Έκει καί ο φύλαρχος, μέ τήν παραδοσιακή στολή. Καί οι άρχοντες του τόπου. Ο ιερέας - έφημέριος π. Victor, μου

Υποδοχή από τά παιδιά.

πρότεινε τό ιερό Ευαγγέλιο. Προσκύνησα. Άκουσα λόγους καλωσορίσματος.

Άπάντησα. Οι άκροατές μέ κλαδιά στά χέρια καί τετωμένα τά κεφάλια, τους λαιμούς, τ' αυτιά. Κι όσοι μπορούσαν άνεβασμένοι όπου κι όσο γίνεται πιό ψηλά, στά νύχια των ποδιών, στους φράχτες, στά δέντρα!

«- Άγαπντέ λαέ του Θεού!» Όμιλούσε ο γέρον έπίσκοπος όσο μπορούσε δυνατότερα. «Η συνάντησή μας αυτή είναι άφορμή χαράς γιά όλους μας. Ευλογία Θεού. Ο λόγος πού ήλθα εδώ σήμερα είναι η θεμελίωση Ιερού Ναού των άγιών καί θεοστέπων Βασιλέων Κωνσταντίνου καί Έλένης. Άπάντησε ο Θεός μας στην ευσέβειά σας, στό ζήλο σας κι έφώτισε καί ένέπνευσε Έλληνα ευεργέτη, μεγάλο δωρητή. Τώρα υπάρχουν οι προϋποθέσεις γιά ν' άρχίσει καί νά ολοκληρωθεί μεγάλος καί ωραίος Ναός στό μεγάλο χωριό σας. Προνγηθήκαμε. Τό πρώτο καμiónι μέ τσιμέντα, σίδερα, ξυλεία,... καταφορτωμένο άκολουθεί. Πάντοτε νά θυμάστε στην προσευχή σας τόν άγνωστό σας ευεργέτη καί δωρητή πού σας χτίζει τό Ναό, γιά νά προσεύχεστε μέσα σ' αυτόν καί ν' άγιάξετε...».

Ο λόγος του Έπισκόπου τελείωσε, καλύφτηκε μέ ένθουσιώδεις έκδηλώσεις. Έγινε σιγή άρχισε η Άκολουθία του άγισμου - θεμελιώσεως. Έγιναν καί τά υπόλοιπα, τά σχετικά. Μπήκαμε στό αυτοκίνητό μας καί άκολούθησε τούτο τό συγκινητικό. Δεκάδες

μαμάδες μέ ύψωμένα τά μωρά τους προσπαθούσαν, «πατείς με πατώ σε», νά πλησιάσουν τόν Έπίσκοπο νά ευλογήσει τά μωρά. Κάποτε σά νά τελείωσε αυτή η κίνηση. Καί ήλθε η σειρά των μεγάλων... Είπα τό χάνω τό χέρι μου! Ο καθένας τό ήθελε γιά τόν έαυτό του. Μέ βοήθησαν οι σύντροφοί μου καί τό γλύτωσα τό χέρι μου. (Καί ήταν τό δεξί!..)

Ξεκίνησε τ' αυτοκίνητό μας. Άργά στην αρχή καί πάρα πολύ προσεκτικά, μέχρι ν' άπομακρυνθούμε λίγο. Κι έπιτάχυνε άργότερα. Ένας νέος έτρεχε νά μάς φτάσει. Χαριτωμένος νέος. Σκέφτηκα ν' ανταποκριθώ στόν πόθο ενός 16χρονου(;). Στάσου, είπα στόν οδηγό μας. Μας έφτασε ο νέος. Του προέτεινα τό χέρι μου. Τό

άσπαστηκε μέ νόημα. Κι έβαλε κάτι στή χούφτα μου. Κοίταξα αυτό τό «κάτι» καί ήταν ένα χαρτονόμισμα. Ένα κατοστάρικο (100 φράγκα Κογκολέζικα). Ένα τσαλακωμένο έκατοστάρικο (κάπου 100 παλιές έλληνικές δραχμές, 0,25€) αν τό βρεί πεσμένο καταγής κάποιος, δέν θά σκύψει νά τό πάρει. Όμως αυτό τό νόμισμα γιά ένα φτωχό έφηβο του δάσους ήταν όλόκληρη η περιουσία του! Καί τήν προσέφερε στόν Έπίσκοπό του! Συμβολή στό Ναό, πού θά χτιζόταν.

Ξανακοίταξα τό νέο. Ήταν πάρα πολύ ίκανοποιημένος πού κατόρθωνε νά άσπαστεί τό χέρι του Έπισκόπου καί νά προσφέρει τό... έκατοστάρικό του! Καί η μορφή του, φωτεινή «ώσει πρόσωπον άγγέλου»! Πώς μου φάνηκε, άλήθεια! Ήταν τό πιό σημαντικό γεγονός της μέρας μου.

Άχ, νέε μου, είπα μέσα μου. Θά δημοσιεύσω αυτό τό γεγονός μέ τό «τσαλακωμένο έκατοστάρικό» σου. Είναι τό «δίληπτό» σου. Ίσως αυτό τό «τσαλακωμένο έκατοστάρικό» σου χτίζει μιά όλόκληρη Έκκλησία!

Τό αυτοκίνητό μας άνάπτυξε τήν μορφή στό δρόμο μας ταχύτητα. Πηγαίναμε γιά τ' άλλο τό χωριό-τήν Kafuba. Καί κεί θά θεμελιώναμε Ναό. Τόν άγιο Νικόλαο. Άλλες, παράλληλες συγκινήσεις μάς περίμεναν κι εκεί. Θαυμάσια τοπία, θεόρατα δέντρα, τρομερά ποτάμια, επικίνδυνες γέφυρες, δύσβατες διαδρομές,... άλλα τό μυαλό μου έμεινε πίσω· στό παιδί μέ τό φωτεινό πρόσωπο καί τό «τσαλακωμένο έκατοστάρικό» του!..

† ο Κ.Α.Ϊ.

Ὁ ἐπίσκοπος Μαδαγασκάρης Νεκτάριος ὁ Α΄

Ὁ μακαριστός σήμερα, ἀλλήλα πολύπειρος στή ζωή καί μάλιστα τήν ἐκκλησιαστική, Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Πέτρος ὁ Ζ΄ δέν ἄργησε πολὺ νά διακρίνει καί νά ἀναδείξει τόν πρῶτο ἀφανή ὀρθόδοξο ἱεραπόστολο τῆς Μαδαγασκάρης π. Νεκτάριο σέ πρῶτο ἐπίσκοπό της. Καί ὁ μακαριστός Πατριάρχης ἔπραξε ἅγια.

Ἀκόμη ὅμως πολλοί ἀπό μᾶς δέν ἔχουμε καταλάβει καλά, πῶς καί γιατί ὁ π. Νεκτάριος Κέλλης πῆγε στή μακρινή Ἀφρική. Καί γράφω αὐτό, γιατί ἀπό φοιτητή πού τόν γνωρίσαμε στήν Ἀθήνα κοντά στόν ἀγαπητό καί σεβαστό του γέροντα καί προστάτη μακαριστό Ἀρχιεπίσκοπο Αὐστραλίας Ἰεζεκιήλ ἦταν ἕνα νέο, ξυμνο καί ἀνήσυχο παιδί, ἀλλήλα μέ ἀσθενικό καί ἀδύναμο σῶμα. Καί ἄφησε γονεῖς, θέσεις καί ἐπιτυχίες στήν Αὐστραλία καί πῆγε ὡς ἕνας ἀπλός καί ταπεινός ἱεραπόστολος καί ἐργάτης τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ στήν ἀγνωστή του Μαδαγασκάρη.

Προφανῶς ἔτσι θέλησε νά ἐφαρμόσει τήν ἐντολή τοῦ Κυρίου πρὸς τοὺς μαθητές του: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη» (Μαθ. 28,19). Πάντως σ' ἐμᾶς μέ τήν ἐπιλογή του αὐτή δέν ἄργησε νά ἐπιβληθεῖ καί νά μᾶς μεταφέρει στοὺς πρῶτους ἀποστολικούς καί ἱεραποστολικούς χρόνους τῆς Ἐκκλησίας. Καί τοῦτο γιατί ἀπό τό μηδέν θά λέγαμε κατήχησε καί βάπτισε μέσα σέ λίγα χρόνια 15.000 ἰθαγενεῖς, ἐνῶ ἴδρυσε 65 περίπου ἐνορίες μέ 15-20 ἱερεῖς, τοὺς ὁποίους ἐφρόντιζε καί ἐνίσχυε πνευματικῶς καί οικονομικῶς μέ χρήματα πού τοῦ ἔστειλε τό Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἢ πού συνέλεγε ἀπό συμπαραστάτες του στήν Ἑλλάδα καί τήν Αὐστραλία.

Ἐγινε ἐπίσκοπος, ἀλλήλα δέν ἔπαψε νά εἶναι καί ὁ πρεσβύτερος καί ὁ διάκονος τῶν φτωχῶν. Σ' αὐτόν ἔχει ἐφαρμογή στήν πράξη ἐκεῖνο πού μᾶς διασώζει ὁ Ἅγ. Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος γιά τήν πρώτη Ἐκκλησία: «Τότε γάρ (ἡέει) τέως ἐκοινωνοῦν τοῖς ὀνόμασι (ἐπίσκοποι καί πρεσβύτεροι) καί διάκονος ὁ ἐπίσκοπος ἐλέγετο», καί ἐπαναλαμβάνει: «Καί οἱ πρεσβύτεροι τό παλαιόν ἐκαλοῦντο ἐπίσκοποι καί διάκονοι τοῦ Χριστοῦ, καί οἱ ἐπίσκοποι πρεσβύτεροι» (PG 62, 183BC).

Γι' αὐτό καί ἐπίσκοπος Νεκτάριος πολλές φορές ἤ μᾶλλον καί πάντοτε δέν φοροῦσε τό ἐγκόλπιο τοῦ ἐπισκόπου –ἴσως καί γιά νά τρέχει εὐκολότερα, ὅπου τόν

εἶχαν ἀνάγκη, ἢ καί γιά νά μὴν κάνει τόν πρῶτο. Εἶχε, ὅπως φαίνεται ἀπό τίς πράξεις του κατά νοῦ τό τοῦ Κυρίου: «Εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι, ἔσται πάντων ἔσχατος καί πάντων διάκονος» (Μάρκ. 9,35).

Ὅτι ἤθελε νά εἶναι ἀπό τοὺς πρῶτους στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ καί νά ἀκούσει τό «δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου, κληρονομήσατε τήν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν» (Μαθ. 25,34), ἀποδεικνύεται καί ἀπό τό γεγονός, ὅτι προσπαθοῦσε νά ἀκολουθήσει τίς προϋποθέσεις πού ὑπέδειξε ὁ Κύριος: «Ἐπείνασα γάρ, καί ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καί ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην καί συνηγάγετέ με, γυμνός καί περιεβάλητέ με, ἠσθένησα καί ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἦμην, καί ἤλθετε πρὸς με» (Μαθ. 25, 35-36).

Ὁ μητροπολίτης Ν. Ζηλανδίας κ. Ἰωσήφ μᾶς πληροφορεῖ σχετικῶς: Ὁ Νεκτάριος «ἔχτισε ἐκκλησίες καί σχολεῖα ἐκεῖ, πού ἄλλοτε ἦταν ἀδιανόητο. Ἄνοιξε πηγᾶδια καί ξεδίψασε χωριά ὀλόκληρα. Μάζεψε γύρω του ἑκατοντάδες ὀρφανά. Τάντυσε, τὰ πόδησε, τὰ τάισε, τᾶστειλε στό σχολεῖο. Θυμήθηκε τοὺς φυλακισμένους... Δημιούργησε κλινική μέ ὅλα τὰ χρειζόμενα, μέχρι καί ὀδοντιατρεῖο, μέχρι καί μοντέρνο ἀσθενοφόρο, πού τοῦ χάρισε ἡ Citroen ἐκτιμώντας τό ἔργο του» (Νεκτάριος ὁ Α΄, στήν ἐφημ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», τῆς 8-10-2004).

Ἐγνώριζε ὁ πατήρ καί ἐπίσκοπος Νεκτάριος, ὅτι «ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καί ὁ Θεός ἐν αὐτῷ» (Α΄ Ἰω. 4,16). Μπορεῖ νά μὴν ἦταν χαρισματοῦχος μέ τή σημερινή γλῶσσα καί μέ τίς κοσμικές προδιαγραφές, ἀλλήλα ἦταν χαριτωμένος καί κοσμημένος μέ τίς χριστιανικές ἀρετές τῆς πίστεως, τῆς ἐλπίδος καί τῆς ἀγάπης. Τόν χαρίτωνε ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἔνεκα τῆς ἀπλότητος καί τῆς ταπεινοφροσύνης του· «ὁ Θεός ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δέ δίδωσι χάριν» (Α΄ Πέτρ. 5,5).

Σήμερα τοῦ κάνουμε κι ἐμεῖς ἕνα φτωχό καί ταπεινό μνημόσυνο. Ἀλλήλα τό καλύτερο μνημόσυνο γι' αὐτόν θά εἶναι νά μὴν ξεχνᾶμε τοὺς ἱερεῖς του καί τὰ πνευματικά του παιδιὰ τῆς Μαδαγασκάρης. Τότε ἡ ψυχὴ του θά ἀναπαύεται καί θά ἀγάλλεται, ὅταν συνεχίζεται τό ἔργο του μέ ἄλλους Νεκτάριους καί ἁγίους στήν ἱεραποστολική αὐτή χώρα.

Παναγ. Ἰ. Μπούμης
Ὁμοτ. Καθηγ. Παν/μίου Ἀθηνῶν

ΓΙΑ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΞΩΤ.
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ①

Μικρά Σχολία
(ΤΗΣ 2ΗΣ ΣΕΛΙΔΑΣ)

Ένα γράμμα από τη Μαδαγασκάρη
"Αν οι σχέσεις σας με τη γεωγραφία είναι καλές θα γνωρίζετε τη Μαδαγασκάρη, ένα νησί στα βόρεια της Αφρικής και βόρεια του Ειρηνικού Ωκεανού. Από το νησί αυτό έλαβε ένα γράμμα από κάποιον μνηστή που σπεύδει τον καιρό του διαβάζοντας βιβλία για τους λαούς του κόσμου. Έχει αναμείξει τα λέξη "ορθοδοξία" και από έλαβε τον βιβλίο, τη δώδυνότ μας αυτώντας να μάθει περί σοφίας."

Εμείς προσωπικά συστήμασε πως θα ήταν καλό να μπορούσε κάποιος να απαντήσει στην ερώτησή "όχι" με γράμμα, αλλά με φειδωλά προσωπικά στη Μαδαγασκάρη. Από γιατί τέτοιες "τρέλες" φιλίας να περνασε πολλές φορές η ιστορία της ιεραποστολής

Studio Skag®

Ένα χειρόγραφο σημείωμα...

Ιστορική μνήμη...

Μνημόσυνο στο Μακαριστό

Επίσκοπο Μαδαγασκάρης Νεκτάριο

Η πρόκληση...

Τό χειρόγραφο αυτό σημείωμα δόθηκε πριν από έντεκα χρόνια, τό 1993, στο τυπογραφείο της Αποστολικής Διακονίας, ως ένα μικρό μέρος της ύλης του υπ' αριθμ. 47 τεύχους του περιοδικού μας.

Τότε ψάχναμε για κάποιον «τρελή» που θα τόρημοσε να ξεκινήσει την ιεραποστολή στη Μαδαγασκάρη.

Η απάντηση δέν άργησε να έρθει.

Από την Αυστραλία ένας ιερομόναχος τόρημοσε να κάνει τό μεγάλο άσμα προς τό ανερχόμενο της αγάπης του Θεού.

... Η ανταπόκριση

Νεκτάριος δηγόταν.

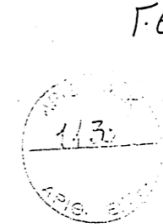
Καί ξεκίνησε μόνος.

Σέ λίγα χρόνια η Όρθοδοξία άγκάλησε τό μεγάλο αυτό νησί των άνατολικών παραλίων της Αφρικής.

Ο ιερομόναχος έγινε επίσκοπος Μαδαγασκάρης.

Καί μετά η ανερχόμενη και πάλη αγάπη του Θεού τον κάλεσε κοντά Του,

για να παρακαλεϊ ένώπιον του θρόνου Του για όσες τίς ιεραποστολές.

Αδελφίδα 14 Ιουλίου 1994

1544
23.6.94

Διευθυντής
ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΘΝΗ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ιωάννου Γενναδίου 14
ΑΘΗΝΑ 115 21

Αγαπητοί μου,

Σας έγραφα πριν 6 μήνες έν σχέσει με τό γράμμα σας "ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡΗ" περιοδικό ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΘΝΗ ΤΕΥΧΟΣ 47 Γ' ΤΡΙΜΗΝΟ 1993. Στο γράμμα μου σας έγραφα ότι ένδιαφέρομαι έστω για λίγο καιρό να πάω είς την Μαδαγασκάρη για να έρευνήσω εάν υπάρχουν πιθανότητες για ιεραποστολή είς την Μαδαγασκάρη και να δώ τους ελάχιστους Έλληνες που έχουν μένει εκεί και εάν μπορούσαμε να επαναλειτουργήσουμε τίς εκκλησίες μας εκεί εάν άκόμη υπάρχουν.

Σας γνωρίζω ότι παίρνω την κανονική μου άδεια "διακοπών" και άναχωρώ για Μαδαγασκάρη, με την εύλογία του Αγίου Ζιμπαμπουε κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ στις 15 Ιουλίου 1994 και θα μείνω μέχρι τέλος Οκτωβρίου 1994.

Όλα τά έξοδα είναι δικά μου.

Σας παρακαλώ να μου γράψετε σύντομα εάν πραγματικά υπάρχει κάποιος που ένδιαφέρετε για την Όρθοδοξία, -νά μου γράψετε τό όνομά του και τη διεύθυνσή του.

Με αγάπη Χριστού

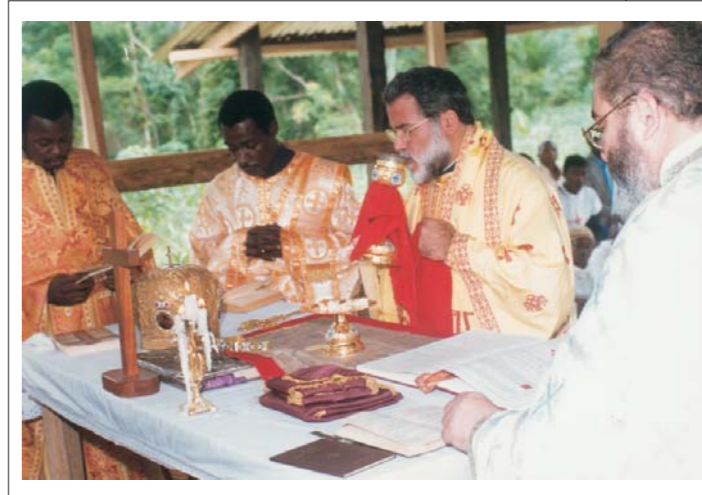
Αρχιμ. Νεκτάριος Κελλής

Αρχιμ. Νεκτάριος Κελλής.

Ηγούμενος: Αρχιμανδρίτης ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΚΕΛΛΗΣ τηλ. 45 4361 ή 352 1907
Abbot: The Very Rev. Archimandrite NECTARIOS KELLIS P.O. Box 105 KILKENNY SOUTH AUSTRALIA 5009.

Adobe

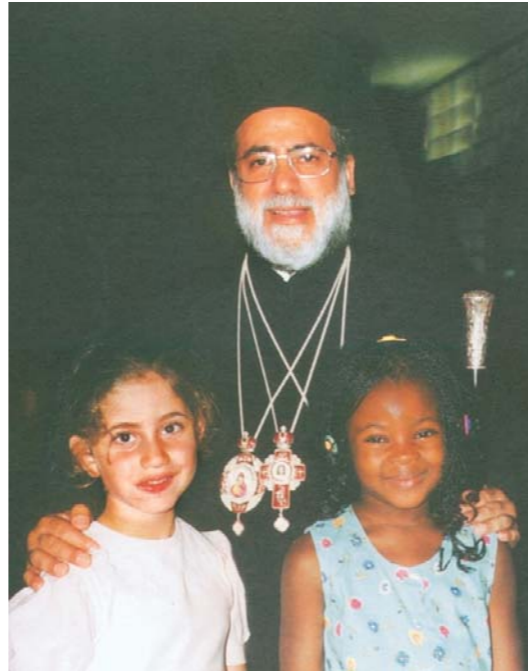

Φωτογραφικές μνήμες

Έπάνω:
Ο μακαριστός Μητροπολίτης Καρθαγένης Χρυσόστομος, βαπτίζει νέους Χριστιανούς στη Ζιμπάμπουε.

Άριστερά έπάνω και άριστερά μέση:
Οι μακαριστοί Μητροπολίτες Καρθαγένης Χρυσόστομος και Έπίσκοπος Μαδαγασκάρης Νεκτάριος, τήν περίοδο τής κοινής διακονίας τους στη Μαδαγασκάρη.

Άριστερά κάτω:
Ο μακαριστός Μητροπολίτης Καρθαγένης Χρυσόστομος.

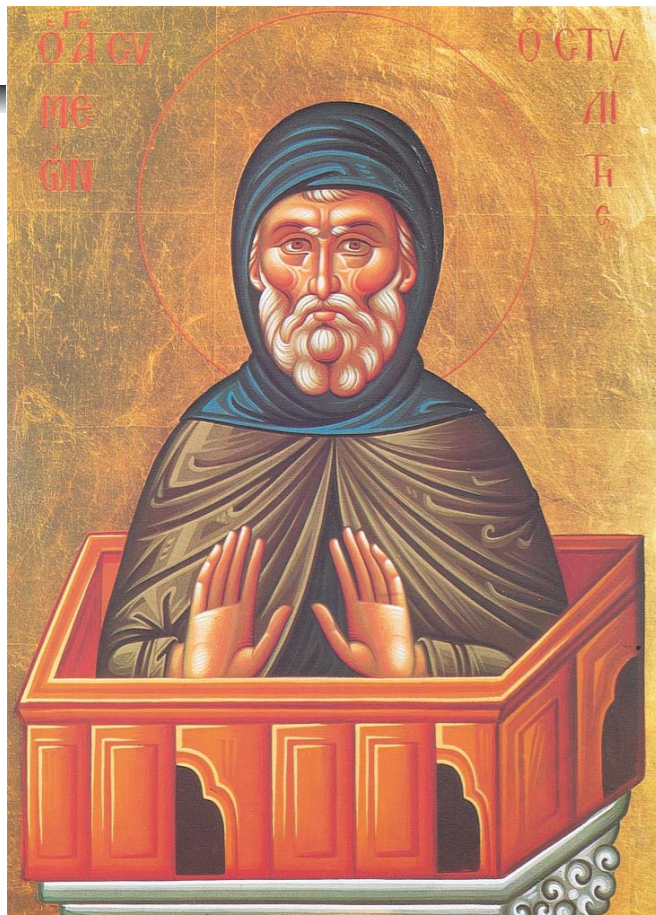
Έπάνω:
Ο μακαριστός Μητροπολίτης Πηλλουσιού Ειρηνάιος.

Δεξιά έπάνω:
Ο μακαριστός Πατριάρχης Άλεξανδρείας Πέτρος Ζ', μέ φιλιάρχους στό Άμπαντόμ, Γκάνας.

Δεξιά μέσον:
Ο μακαριστός Πατριάρχης Άλεξανδρείας Πέτρος Ζ', λειτουργεί στό ναό - παράγκα του Άπ. Άνδρέου, Eganga, Καμερούν.

Δεξιά κάτω:
Ο μακαριστός Μητροπολίτης Πηλλουσιού Ειρηνάιος, μέ Όρθοδόξους πιστούς στη Νιγηρία, το καλοκαίρι του 1987.

Ένας στυλίτης ιεραπόστολος

όλοένα και ψηλότερους. Ο τελευταίος, όπου έζησε πάνω από είκοσι χρόνια, είχε ύψος 16-18 μ.

Ο όσιος αφιέρωνε τό μεγαλύτερο μέρος του είκοσιτετραώρου στην προσευχή. Έτρωγε ελάχιστα. Ήταν συνεχώς όρθιος, χωρίς προφύλαξη από τόν ήλιο, τή βροχή, τόν άνεμο ή τό κρύο. Δυό φορές τήν ήμέρα διέκοπτε τόν άσκητικό του κανόνα και νουθετούσε τό λαό, μεριμνούσε γιά τούς άρρώστους και τούς δυστυχισμένους, έκανε συμβιβασμούς διαφορών, έλλυνε προβλήματα και μετέστρεφε στή χριστιανική πίστη τούς άλληοδόξους πού πρόστρεχαν σ' αυτόν μαζί μέ τούς χριστιανούς άπ' όλα τά σημεία τής Άνατολής και τής Δύσης. Κοιμήθηκε τό 459 και κηδεύτηκε άπό τόν πατριάρχη Άντιοχείας Μαρτύριο στή μεγάλη εκκλησία τής Άντιόχειας.

Στό εκπληκτικό ιεραποστολικό έργο, πού, όσο κι άν φαίνεται άπίστευτο, πραγματοποιήσε άπό τήν κορυφή του στύλου του ό άσκητός αυτός άσκητής, θά άναφερθούμε στίς επόμενες γραμμές, σταχυολογώντας τά σχετικά άποσπάσματα άπό τήν «Φιλόθεο Ιστορία» του Θεοδωρήτου Κύρου, τόν έλληνικό βίο του όσίου, γραμμένο άπό τόν μαθητή του Άντώνιο, και τόν συριακό βίο του (βλ. Robert Doran, *The Lives of Simeon Stylites*, Cistercian Publications, Kalamazoo Michigan 1992, σελ. 69-198).

Η φήμη του όσίου άπλώθηκε γοργά παντού. Όλοι, κι άπό τά κοντινά κι άπό τά μακρινά μέρη, έτρεχαν κοντά του. Άλλοι έφερναν παράλυτους, άλλοι ζητούσαν νά γιατρέψει άρρώστους, άλλοι παρακαλούσαν νά μεσιτέψει στο Θεό γιά ν' άποκτήσουν παιδιά. Μετά τήν ικανοποίηση των αιτημάτων τους, έφευγαν γεμάτοι χαρά. Και διαλαλώντας τίς ευεργεσίες πού δέχτηκαν, έστελναν στον όσιο πολύ περισσότερους άνθρωπους, πού ζητούσαν κι εκείνοι τά ίδια. Έτσι, καθώς άρχισαν νά καταφθάνουν άπό κάθε στράτα σαν ποτάμια οι προσκυνητές, σχηματίστηκε σ' αυτόν τόν τόπο ένα ανθρώπινο πέλαγος, πού δεχόταν άπό παντού ποτάμια! Όχι μόνο ντόπιοι ούτε μόνο Χριστιανοί, άλλιά και Ισπανήτες και Πέρσες και Άρμένιοι και Ίβηρες και Όμηρίτες κι εκείνοι πού κατοικούν ακόμα πιο βαθιά μαζεύονταν στο άσκητήριο του όσίου. Ήρθαν και πολλοί πού κατοικούσαν στα πέρατα τής Δύσης, Ισπανοί και Βρεταννοί και Γαλάτες. Όσο γιά τήν Ιταλία, ήνε πώς ό Συμεών είχε γίνει τόσο περιβόητος εκεί, ώστε κρεμούσαν μικρές εικόνες στίς εισόδους όλων των έργαστηρίων, γιά νά παίρνουν άπ' αυτές προστασία και άσφάλεια.

Ήταν άμέτρητοι, λοιπόν, όσοι έφταναν και ζητούσαν νά τόν άγγίξουν, ν' άκουμπήσουν μόνο τήν άκρη του δερμάτινου χιτώνα του, πιστεύοντας πώς έτσι θά έπαιρναν κάποια ευλογία. Ο άγιος, όμως, ένιωθε πώς δέν ήταν άξιος ν' άπολαμβάνει τέτοια τιμή. Τόν κούραζαν, άλληλωσε, όλα αυτά. Έτσι, σοφίστηκε ν' άνέβει σ' έναν στύλο. Τό ύψος του ήταν στήν αρχή μικρό, έξι πήχες. Άργότερα άνέβηκε σέ άλλον πιο ψηλό, ύστερα σέ ψηλότερο και τέλος σ' έναν πού έφτανε τίς τριάντα έξι πήχες. Γιατί τό έκανε αυτό; Έπειδή ήαχταρούσε νά πετάει στα ούράνια, ελεύθερος άπό καθετί γήινο. Και έπειδή, φωτισμένος άπό τό Θεό, στόχευε στήν ωφέλεια και τή σωτηρία πολλών ψυχών. Βλέπετε, όσοι δέν πείθονται μέ λόγια και δέν άνέχονται τά κηρύγματα, σαγηνεύονται άπό τά παράδοξα θεάματα. Τό παράδοξο τραβάει όλους και τούς άναγκάζει νά τό προσέξουν, προετοιμάζοντάς τους έτσι και στο νά διδαχθούν. Έτσι έγινε και μέ τόν όσιο Συμεών. Τό παράδοξο θέαμα πού παρουσίαζε άνεβασμένος σ' έναν ψηλό στύλο, τραβούσε άμέτρητους περιέργους, πού ήθελαν νά πληροφορηθούν γιατί

άπομακρύνθηκε άπό τόν κόσμο μέ τέτοιο τρόπο. Μέ τήν άφορμή αυτή ό όσιος τούς δίδασκε και τούς κήρυσσε τό λόγο του Θεού, μεταστρέφοντας πολλούς άπό τήν άπιστία στήν πίστη και άπό τά έργα τής άνομίας στα έργα τής ευσεβείας. Ίβηρες και Άρμένιοι και Πέρσες, όπως είπαμε, άπαρνιόντουσαν κάτω άπ' τό στύλο τήν προγονική τους πλάνη και δέχονταν τήν θεία αλήθεια μέ τό άγιο βάπτισμα. Οι Ισπανήτες, μάάλιστα, έφταναν σέ ομάδες, διακόσιοι, τετρακόσιοι, κάποτε και χίλιοι. Μέ βοή άποκήρυσσαν τήν πατρική τους θρησκεία, έσπαζαν τά είδωλα πού ήάτρευαν πρώτα, έγκατέλειπαν μιά γιά πάντα τά μυστηριώδη όργια τής Άφροδίτης και άπολάμβαναν τά θεία μυστήρια του Χριστού, άφου άκουγαν άπό τό άγιασμένο στόμα του στυλίτη σωτήριες διδασχές.

Ο Θεοδώρητος Κύρου, σύγχρονος και γνώριμος του όσίου, περιγράφει συνοπτικά τό κοινωνικό και άποστολικό έργο του: «Νουθετώντας (τό λαό) δυό φορές τήν ήμέρα, πλημμυρίζει τ' αυτιά των άκροατών μέ τά χαριτωμένα λόγια του και τούς προσφέρει όσα τό Άγιο Πνεύμα διδάσκει. Προτρέπει νά στρέφουν τό βλέμμα στον ουρανό, νά πετάνε άφήνοντας τή γη και νά όραματίζονται τή βασιλεία των ουρανών, νά φοβούνται τήν κόλαση και νά περιφρονούν τά γήινα, προσμένοντας τή μέλλουσα ζωή. Μπορεί νά τόν δείξ νά δικάζει, βγάζοντας σωστές και δίκαιες άποφάσεις. Όλα αυτά τά κάνει μετά τήν άκολουθία τής ενάτης ώρας. Γιατί όλη τή νύχτα και τή μέρα, ως τήν ενάτη ώρα προσεύχεται. Ύστερ' άπό τήν ενάτη ώρα, προσφέρει πρώτα τή θεία διδαχή σ' όσους βρίσκονται εκεί, και στή συνέχεια άκούει τό αίτημα του καθενός. Και άφου θεραπεύσει μερικούς, ήύνει τίς διαφορές όσων φιλονεικούν. Γύρω στή δύση του ήλιου αρχίζει πάλι νά προσεύχεται. Δέν παραμελεί όμως, νά φροντίζει και γιά τίς άγιες Εκκλησίες. Άλλοτε πολεμάει τήν πλάνη των ειδωλοληατρών, άλλοτε συντρίβει τή θρασύτητα του Ιουδαίων, άλλοτε διαλύει τίς ομάδες των αίρετικών. Και όλα τούτα τά κατορθώνει είτε στέλνοντας γράμματα στο βασιλιά, είτε έμπνέοντας στους άρχοντες τό ζήλο γιά τό Θεό, είτε παρακινώντας και τούς επισκόπους ακόμα νά φροντίζουν περισσότερο γιά τό ποίμνιο».

Άξίζει, όμως, νά διηγηθούμε, ένδεικτικά, μερικά άπό τά θαύματα του όσίου Συμεών, πού είχαν ως

ΟΣΙΟΣ ΣΥΜΕΩΝ ό στυλίτης (ό πρεσβύτερος ή «ό έν τή μάνδρα»), πού τιμάται άπό τήν Εκκλησία μας τήν 1η Σεπτεμβρίου, είναι ό πρώτος γνωστός μοναχός πού άσκήτησε πάνω σέ στύλο. Γεννήθηκε γύρω στα 389 στο χωριό Σισάν, στα όρια Συρίας και Κιλικίας. Ήταν βοσκός των πατρικών προβάτων, όταν γνώρισε κάποιους άσκητές, πόθησε έξαιτίας τους τή μοναχική ζωή και ήρθε σ' ένα μοναστήρι, στο χωριό Τηλεδάν, όπου έζησε δέκα χρόνια (403-413) μέ άυστηρότατη άσκηση. Ύστερα έζησε εγκλειστος τρία χρόνια σέ μιά σπηλιά, κοντά στήν Άντιόχεια, και στή συνέχεια πήγε στο χωριό Τηλάνισσο, όπου άσκήθηκε άλλα τρία χρόνια σ' ένα σπιτάκι. Τέλος, άποσύρθηκε στήν κορυφή ενός λόφου και περιορίστηκε σ' έναν μικρό κυκλικό περίβολο («μάνδρα»), φτιαγμένο μέ μιάν άλυσίδα είκοσι πήχων.

Η άπίθανη άυστηρότητα τής ζωής του και τό θαυματουργικό χάρισμα συγκέντρωναν γύρω του πλήθη ανθρώπων, πού του προξενούσαν μεγάλη ένόχληση. Γι' αυτό άρχισε ν' άνεβαίνει σέ στύλους

ἀποτέλεσμα τῆ μεταστροφή τῶν εὐεργετηθέντων στήν ἀληθινή πίστη.

Κάποτε ἓνας Σαρακηνός φύλαρχος ἔφερε στό στυλίτη κάποιον παράλυτο ὁμόφυλό του καί παρακάλεσε γιά τή θεραπεία του. Ὁ ἅγιος τοῦ ζήτησε ν' ἀρνηθεῖ τήν προγονική του ἀσέβεια. Ἐκεῖνος δέχτηκε πρόθυμα.

– Πιστεύεις στόν Πατέρα καί τόν Υἱό καί τό Ἅγιο Πνεῦμα; τόν ρώτησε ὁ ἀσκητής.

– Πιστεύω, ὁμολόγησε ὁ Σαρακηνός.

– Ἀφοῦ πιστεύεις, σήκω πάνω!

Ὁ παράλυτος σηκώθηκε καί περπάτησε.

– Τώρα πάρε τό φύλαρχο στούς ὠμούς σου! τόν πρόσταξε ὁ ὄσιος.

Ὁ γιατρεμένος σήκωσε τόν κατάπληκτο φύλαρχο, πού ἦταν ἐξαιρετικά μεγαλόσωμος, τόν ἔβαλε στούς ὠμούς του κι ἔφυγε ἐνθουσιασμένος, δοξάζοντας τόν τρισυπόστατο ἀληθινό Θεό.

Σέ μία πόλη τῆς Παλαιστίνης ἦταν διοικητής κάποιος εἰδωλολάτρης, καμπούρης τόσο, πού τό κεφάλι του ἀκουμπούσε στό στήθος του καί δέν μπορούσε νά περιστραφεῖ. Κάποιοι φίλοι του, ἔχοντας ἀκούσει γιά τά θαύματα τοῦ στυλίτη, τόν ἔφεραν κάτω ἀπό τό στυλο καί παρακάλεσαν γιά τή θεραπεία του. Μά καί ὁ ἴδιος καμπούρης ἄρχισε νά ἰκετεύει τόν ὄσιο κραυγάζοντας τόσο δυνατά, ὥστε ἐκεῖνος δέν μπορούσε νά προσευχηθεῖ γιά χάρη του στόν Κύριο. Ὁ εἰδωλολάτρης, πιστεύοντας πώς ὁ Συμεών εἶχε δική του θαυματουργική δύναμη, τοῦ ζητοῦσε ν' ἀκουμπήσει τό χέρι του στό κεφάλι του, ἐκφράζοντας τή βεβαιότητα ὅτι μ' αὐτόν τόν τρόπο θά γινόταν καλῶ ἀμέσως. Ὁ ὄσιος, ὅμως, τοῦ εἶπε:

– Εἶμαι ἓνας ἀμαρτωλός καί τιποτένιος ἄνθρωπος. Τό χέρι μου δέν ἔχει καμιά ξεχωριστή δύναμη. Μόνο ἂν εὐδοκήσει ὁ Θεός, θά πραγματοποιηθεῖ ἡ ἐπιθυμία σου, γιατί μόνο Αὐτός ἔχει τή δύναμη νά θαυματουργεῖ. Κανένας ἄνθρωπος δέν μπορεῖ νά θεραπεύσει ἄλλον, ἂν ὁ Κύριος δέν τό θέλει. Παραδώσου, λοιπόν, στήν παντοδυναμία τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, τοῦ δημιουργοῦ καί κυβερνήτη τοῦ κόσμου, καί θά εὐεργετηθεῖς.

Τότε ὁ καμπούρης σταμάτησε νά φωνάζει, ἀφήνω-

ντας τόν ὄσιο νά προσευχηθεῖ ἀπερίσπαστος. Καί μόλις ἐκεῖνος τέλειωσε τήν προσευχή του, τό θαῦμα ἔγινε. Ὁ ταλαιπώρος ἄνθρωπος ὀρθώθηκε, στάθηκε ἴσια καί ἄρχισε νά χοροπηδαίει χαρούμενος σάν παιδί. Ἔνοιξε τότε τίς κασέλλες, πού εἶχε φέρε μαζί του, καί πρόσφερε στόν εὐεργέτη του ἀνεκτίμητα χρυσαφικά κι ἀσημικά. Ὁ στυλῖτης κοίταξε τά δῶρα μέ περιφρόνηση καί τοῦ εἶπε:

– Ἄν θέλεις νά μ' εὐχαριστήσεις, νά δεχτεῖς τό φῶς τῆς ἀλήθειας. Νά βαπτιστεῖς, γιά νά πάρεις τήν ἄφεση. Κι ἀκόμα νά ἐλευθερώσεις ὅλους τοὺς δούλους σου, γιά νά ἐλευθερωθεῖ καί ἡ δική σου ψυχὴ ἀπό τό ζυγὸ τοῦ σατανᾶ.

Ὁ γιατρεμένος πρόθυμα ἔκανε ὅ,τι τοῦ εἶπε ὁ ἅγιος. Καί ἀργότερα, γεμάτος χαρά καί χάρη Θεοῦ, ἔφυγε γιά τήν πόλη του.

Ἐνας ἄρχοντας τῶν Περσῶν ἦταν πολὺ δυστυχισμένος, γιατί ὁ μονάκριβος γιός του κειτόταν δεκαπέντε χρόνια παράλυτος. Ἔστειλε, λοιπόν, στόν ὄσιο τόν ἐπίσκοπο τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, μέ τήν παράκληση νά προσευχηθεῖ στόν Κύριο γιά τή θεραπεία τοῦ παιδιοῦ του. Τοῦ ἔδωσε, μάλιστα, καί δύο ὑφάσματα ἀπό πολὺτιμο μετάξι μέ κεντημένους ἐπάνω χρυσοῦς σταυρούς, γιά νά τά προσφέρει στόν στυλίτη.

Ὁ ἐπίσκοπος διηγήθηκε στό Συμεών τό δράμα τοῦ παιδιοῦ καί τοῦ πατέρα του. Ὁ ὄσιος σπλαχνίστηκε καί εἶπε στόν ἐπίσκοπο:

– Πάρε αὐτά τά ὑφάσματα πού ἔφερες, ἔτσι διπλωμένα ὅπως εἶναι, καί πήγαινε στό καλὸ. Ὅταν φτάσεις κοντά στήν πόλη σας, κατέβα ἀπό τό ζῶο σου, κράτησε τά ὑφάσματα στό στήθος σου καί προχώρησε ὡς τό σπίτι τοῦ ἄρχοντα πεζός καί ἀμίλητος. Μπές μέσα, στάσου πάνω ἀπ' τό παιδί σκέπασέ το μέ τά ὑφάσματα καί πές του: “Ὁ ἀμαρτωλὸς Συμεών σου παραγγέλλει: Στό ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, σήκω!”.

Ὁ ἐπίσκοπος ἔφυγε κι ἔκανε ὅπως τοῦ ὑπέδειξε ὁ ὄσιος. Μόλις σκέπασε τό παιδί μέ τά ὑφάσματα, αὐτὸ πετάχτηκε ὀρθιο καί θεραπευμένο.

Ὁ Πέρσης ἄρχοντας καί ὀλόκληρη ἡ οἰκογένειά του εὐχαρίστησαν καί δόξασαν τό Θεό. Καί ὁ ἐπί-

σκοπος, μετὰ ἀπό σχετικὸ αἰτημὰ τους, τοὺς κατήχησε καί τοὺς βάπτισε.

Κάποιος πλούσιος ἀπὸ τό Σαβᾶ ἔπασχε ἀπὸ πονοκέφαλο συνεχὴ καί ὀδυνηρὸ τόσο, πού ἔνιωσε νά τοῦ σουβλιζοῦν κάθε στιγμή τό μυαλό. Ἀνακουφιζόταν λίγο, μόνο ὅταν χτυποῦσε τό κεφάλι του πάνω στά δοκάρια τῶν τοίχων τοῦ σπιτιοῦ του!

Μόλις ἔμαθε γιά τόν θαυματουργὸ στυλίτη, ἐτοιμάστηκε γιά τό μακρὸ ταξίδι καί ξεκίνησε, ἀδιαφορώντας γιά τόν κίνδυνο τῶν θηρίων καί τῶν ληστών, πού παραμόνευαν ἐδῶ κι ἐκεῖ μέσα στήν ἀπέραντη ἔρημο. Σχεδὸν ἓναν ὀλόκληρο χρόνο ταξίδευε ὁ ἄρρωστος. Καί ὅσο πλησίαζε, πράγμα παράδοξο, οἱ πόνοι του λιγότερευαν. Ἀντίθετα, ὅσο κι ἂν ἔτρωγε, οἱ προμήθειές του ἔμεναν ἀπείραχτες!

Ἐφτασε ἐπιτέλους στό στυλο τοῦ ὀσίου. Ἐκεῖνος, ἀφοῦ πληροφορήθηκε τό πρόβλημά του, ζήτησε νά τοῦ φέρουν νερό ἀπὸ τήν κοντινὴ πηγή. Προσευχήθηκε, τό εὐλόγησε καί πρόσταξε τόν ἄρρωστο νά τό πιεῖ στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Ὑστερα, παίρνοντας ἀπὸ τό ἴδιο νερό, τοῦ ράντισε καί τό κεφάλι. Δέν χρειαζόταν τίποτ' ἄλλο. Ὁ λίγος πόνος πού εἶχε ἀπομείνει, ἐξαφανίστηκε κι αὐτός. Ὁ ἄνθρωπος εὐχαρίστησε τόν ὄσιο καί δόξασε τό Θεό. Ζήτησε, μάλιστα, καί νά βαπτιστεῖ. Λίγο ἀργότερα, φεύγοντας Χριστια-

νός πιά, διαλαλοῦσε τά μεγαλεῖα τοῦ Κυρίου ὡς τή μακρινὴ πατρίδα του.

Ἐνα παρόμοιο μακρὸ ταξίδι ἔκανε καί μιὰ ὁμάδα ἀπὸ τέσσερις ληπούς καί τρεῖς δαιμονισμένους, πού ξεκίνησαν ἀπὸ τά βᾶθη τῆς

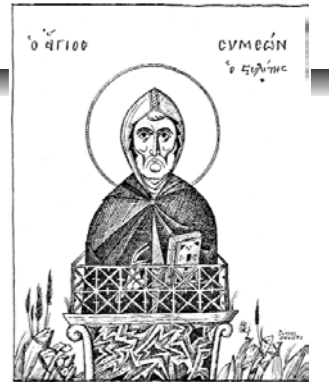
Ἀνατολῆς κι ἔκαναν δεκατρεῖς μῆνες ὥσπου νά φτάσουν στόν ὄσιο. Καί ἐκεῖνοι, παρὰ τή μεγάλη ἀπόσταση, οὔτε μιὰ φορά δέν ἔχασαν τό δρόμο, μά οὔτε κι οἱ τροφές ἢ τό νερό τοὺς ἔλειψαν καθόλου.

Φτάνοντας κάτω ἀπ' τόν στυλο, διηγήθηκαν στόν ὄσιο τά παθήματά τους καί ζήτησαν τή βοήθειά του.

– Ὁ Θεός, ἀποκρίθηκε ἐκεῖνος, πού σᾶς ἔδειξε τό δρόμο νά ἔρθετε ὡς ἐδῶ, θά σᾶς δώσει καί τήν ὑγεία σας.

Ζήτησε νερό, τό εὐλόγησε καί τοὺς τό ἔδωσε νά πιοῦν καί νά ραντιστοῦν στό ὄνομα τοῦ Κυρίου. Μόλις τό ἔκαναν, ἔγιναν καί οἱ ἑπτὰ καλῶ! Ὑστερ' ἀπ' αὐτό, ἀρνήθηκαν τή λατρεία τῶν εἰδώλων, βαπτίστηκαν καί ἔφυγαν δοξάζοντας τό Θεό.

Κάποτε ἦρθαν κάτω ἀπ' τό στυλο ἀντιπρόσωποι τῶν κατοίκων τῆς ὀροσειρᾶς τοῦ Λιβάνου καί ἀνάστατοι εἶπαν στόν ὄσιο:

Ἐρείπια τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Συμεών τοῦ στυλίτη στή Συρία.

–Στόν τόπο μας παρουσιάστηκαν κάτι ἄγρια θηρία, πρωτοφανέρωτα καί ἄγνωστα, πού κατασπαράζουν ἀνθρώπους καί ζῶα. Πολλές φορές μπαίνουν στά σπίτια, ἀρπάζουν τά παιδιά καί τά καταβροχθίζουν μπροστά στά ἔντρομα μάτια τῶν μανάδων τους. Ὁ φόβος καί ὁ θρῆνος ἔχουν ἀπλωθεῖ παντοῦ.

–Μὴν παραξενεύεστε γιὰ τὴ συμφορὰ πού σᾶς βρῆκε, εἶπε ὁ ἅγιος. Εἶναι ἡ τιμωρία γιὰ τὰ ἔργα σας. Οἱ πρόγονοί σας ἐγκατέλειψαν τὸν ἀληθινὸ Θεό, τὸν πλάστη καί εὐεργέτη μας, καί λήτρεψαν τὰ βουβά εἰδῶλα. Κι ἐσεῖς ἐπιμένετε στὴν πλάνη αὐτή. Τὰ θηρία σᾶς ταλαιπωροῦν μέ παραχώρηση τοῦ Κυρίου, πού θέλει νὰ σᾶς ὀδηγήσει στὴ μετάνοια καί νὰ σᾶς φέρει κοντά Του. Ἐάν ὅμως δὲν ἔχετε σκοπὸ νὰ μετανοήσετε, ἄδικα ἦρθατε ὡς ἐδῶ. Νὰ ζητήσετε τὴ βοήθεια τῶν εἰδώλων πού προσκυνάτε!

Ἐκεῖνοι τότε ἔπесαν στά γόνατα καί ἄρχισαν νὰ παρακαλοῦν μέ δάκρυα τὸ στυλῖτη:

–Λυπήσου μας! Μεσίτεψε γιὰ μᾶς στό Θεό! Θά μετανοήσουμε!...

Μαζί τους ἰκέτευαν τὸν ὄσιο καί ἄλλοι, πού ἔτυχε νὰ βρίσκονται ἐκεῖ, καί τοὺς σπλαχνίστηκαν.

–Μόλις ἀπαρνηθεῖτε τὴν πλάνη σας, ἀποκρίθηκε πάνω ἀπ’ τὸ στυλῖτο τοῦ ὁ γέροντας καί βαπτιστεῖτε στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τότε θά παρακαλέσω τὸν Κύριο νὰ σᾶς δείξει τὴ φιλανθρωπία Του.

Μ’ ἓνα στόμα οἱ εἰδωλολάτρες ὑποσχέθηκαν πῶς, ὅταν θά γύριζαν στὴν πατρίδα τους, θά κατεδάφιζαν ἀμέσως τὰ ἱερά τῶν εἰδώλων καί θά ἔριχναν στὴ φωτιά τὰ ξόανα.

Ὁ ἅγιος κατάλαβε πῶς ἡ μεταστροφή τους ἦταν ἀληθινή. Τοὺς ἔδωσε, λοιπόν, ἓνα κουτάκι μέ εὐλογημένη σκόνη καί τοὺς εἶπε:

–Νὰ πᾶτε στό καλὸ! Μόλις φτάσετε στόν τόπο σας, νὰ περάσετε ἀπ’ ὅλα τὰ χωριά. Στὴν ἐμψασία κάθε χωριοῦ, νὰ κώνετε στὴ γῆ τέσσερις πέτρες. Καί πάνω σὲ κάθε πέτρα νὰ σχηματίζετε μέ τούτη τὴ σκόνη τρεῖς σταυρούς. Ἐάν ὑπάρχουν ἐκεῖ Χριστιανοὶ ἱερεῖς, φωνάξτε τους νὰ σᾶς βοηθήσουν καί νὰ τελήσουν νυχτερινές λειτουργίες. Τότε ὁ Θεός θά κάνει τὸ θαῦμα Του. Κανένας ἄνθρωπος δὲν θά χαθεῖ πιά ἀπὸ τὰ θηρία.

Ἐπιστρέφοντας στὴ χώρα τους οἱ εἰδωλολάτρες,

διαπίστωσαν ὅτι, ἀπὸ τὴν ὥρα πού ὁ Συμεὼν εἶχε προσευχηθεῖ γι’ αὐτοὺς, ὅλα τὰ θηρία εἶχαν φύγει ἀπὸ τὰ χωριά καί ἀποτραβηχθεῖ στά δάση. Ὅταν, λοιπόν, ἔκαναν ὅ,τι τοὺς συμβούλησε ὁ ὄσιος, εἶδαν τὰ θηρία νὰ τρέχουν καί νὰ ἔρχονται γύρω ἀπὸ τὶς πέτρες, οὐρλιάζοντας ἀπαίσια. Πολλὰ ἐπεφταν καί ψοφοῦσαν ἐπιτόπου. Ἄλλα ἔφευγαν ἀλαφιασμένα καί χάνονταν. Σὲ δέκα μέρες δὲν εἶχε ἀπομείνει κανένα.

Πῆραν τρία τομάρια ἀπὸ τὰ ψόφια θηρία καί τὰ ἔφεραν στόν ὄσιο. Καί ἀφοῦ τοῦ διηγήθηκαν τὸ θαῦμα, βαπτίστηκαν ὅλοι κι ἔγιναν Χριστιανοί. Μία βδομάδα ἔμειναν ἐκεῖ, ἀκούγοντας τὶς σοφές διδασχές τοῦ πνευματοφόρου στυλῖτη, καί μετὰ ἔφυγαν χαρούμενοι γιὰ τὴν πατρίδα τους, δοξάζοντας τὸ θεό.

Ἄλλα σταματᾶμε ἐδῶ τὴ διήγηση, γιὰ τὰ μεγάλα καί θαυμαστά ἔργα τοῦ ὁσίου Συμεὼν δὲν ἔχουν τέλος. Ὅπως σημειώνει ὠραιότατα ὁ Σύρος βιογράφος του, «ποιὸ στόμα θ’ ἀποτολμοῦσε νὰ διηγηθεῖ ἢ ποιὸ χέρι θά μπορούσε νὰ γράψει ἢ ποιὸ σοφὸ μυαλὸ θά μπορούσε νὰ ὑπολογίσει τὶς ἀναρίθμητες εὐεργεσίες πού ἔκανε ὁ Θεὸς στόν κόσμον μέσῳ τοῦ ἁγίου; Πόσους ἀνθρώπους, πού ἦταν μακριὰ ἀπὸ τὸν Κύριο, ἔφερε κοντά Του; Πόσοι πλανημένοι γύρισαν μέ τὴ διδασχὴ του ἀπὸ τὴν ἄγνοια στὴν ἀληθινὴ γνῶση; Πόσες χιλιάδες καί μυριάδες “ἀλλοτριῶν”, χάρη στό κήρυγμά του, ἔγιναν μέλη τῆς Ἐκκλησίας καί ὑποτάχθηκαν στό Χριστό; Ποιὸς μπορεῖ νὰ λογαριάσει τὶς τόσες καί τόσες χιλιάδες ἀγρίων, πού, βλέποντας καί ἀκούγοντάς τον, μέ χαρὰ ἐγκοιπήθηκαν τὴ χριστιανικὴ πίστη καί ἔγιναν ὑπηρέτες τῆς ἀλήθειας; Γιατί ἡ φήμη τῶν εὐεργεσιῶν, πού ἔκανε ὁ Κύριος μέ τὰ χέρια τοῦ ὁσίου, ταξίδεψε ἀπ’ τὴ μίαν ἄκρη τοῦ κόσμου ὡς τὴν ἄλλη.

Κι ἔτσι ἐκπληρώθηκε τὸ γραφικὸ: “*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καί εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν*” (Ψαλμ. 18:5)».

Μ.Σ.Π.

ΣΤΟ ΧΩΡΟ τῆς ἱεραποστολῆς ὑπάρχουν εὐκαιρίες νὰ ζήσουμε μοναδικές ἐμπειρίες τῆς λατρείας, τοῦ βίου, τῆς διοργάνωσης καί τῆς στερεοποίησης μιᾶς Ὁρθόδοξης ἱεραποστολικῆς Ἐπισκοπῆς. Τέτοιες ἐμπειρίες ζήσαμε στὶς 29/6/2004 στά ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναλήψεως - Καϊβανja. Ἐνας ναὸς πού κτίστηκε μέ χρηματικὴ βοήθεια ἀπὸ τὸν ἱερό ναὸ Ἀναλήψεως Δραπετσῶνας Πειραιᾶ. Ὁ ἐφημέριος τοῦ ναοῦ αὐτοῦ ἀρχιμ. π. Ἰερώνυμος, κινητοποίησε ὅλους τοὺς ἐνορίτες καί φίλους γιὰ νὰ κτίσουν ἓνα ὁμώνυμο ναὸ στὴν ἱεραποστολικὴ Ἐπισκοπὴ Μπουκόμπας, ὅπου καί ὁ Ποιμενάρχης μας εἶναι Ἰερώνυμος.

Ἔτσι λοιπόν ἡ 29/6/2004, μέρα πού ἡ Ἐκκλησία μας γιορτάζει τοὺς Πρωτοκορυφαίους Ἀποστόλους Πέτρο καί Παῦλο, χρωματίστηκε καί μέ τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναλήψεως ἀπὸ τὸν Ποιμενάρχη μας. Παρόντες ἦταν καί οἱ ἱεραπόστολοι ἀρχιμ. π. Ἀναστάσιος, ὁ ὁποῖος εἶναι καί ὑπεύθυνος γιὰ τὸ Πρόγραμμα Ὑγείας τῆς Ἐπισκοπῆς καί κυρίες ἀπὸ τὸ Διορθόδοξο Κέντρο «Πορευθέντες», οἱ ὁποῖες ἐκπροσώπησαν καί τοὺς δωρητές. Ἱστορικές καί συγκινητικές ἦταν οἱ στιγμές γιὰ τοὺς νεοφωτιστούς μας, ἀφοῦ ἦταν γιὰ πρώτη φορά ὡς Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ πού συμμετείχαν σὲ τέτοια τελετὴ ἐγκαίνιων. Πρέπει ἐπίσης νὰ σημειωθεῖ ὅτι ἦταν γιὰ πρώτη φορά πού ὀλη ἡ ἀκολουθία τῶν ἐγκαίνιων ἔγινε στὴν τοπικὴ γλῶσσα Σουαχίλι.

Τελευταῖα μερικές ἐνορίες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, τὶς ΗΠΑ καί τὴν Κύπρο ἔχουν δεῖξει ἐνδιαφέρον νὰ κτίσουν ὁμώνυμους τους ναοὺς στὴν ἱεραποστολικὴ Ἐπισκοπὴ Μπουκόμπας. Πέρυσι (2003) κτίσαμε ὄχι μόνο τὸν ναὸ τῆς Ἀναλήψεως - Καϊβανja ἀπὸ τὸν ὁμώνυμο ναὸ στὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καί τὸν ναὸ τῶν Ἁγίων Πάντων - Kasikizi ἀπὸ ὁμώνυμο ναὸ στὶς ΗΠΑ. Φέτος κτίζομε τὸν ναὸ τοῦ ἁγίου Δημητρίου - Ibamba ἀπὸ ὁμώνυμο ναὸ στὴν Κύπρο. Οἱ δύο τελευταῖοι ναοὶ ἐγκαίνιαστηκαν φέτος, τὸν μήνα Αὐγούστο. Νομίζομε ὅτι καλὸ θά ἦταν τὰ ἱεραποστολικά παραδείγματα αὐτά, νὰ βροῦν μιμητὲς ἀπὸ παντοῦ, ὅπου ὑπάρχουν Ὁρθόδοξοι ναοὶ σ’ ὅλο τὸν κόσμον. Εἶναι τώρα ἡ ὥρα οἱ ἱεροὶ ναοὶ νὰ συμμετέχουν στόν ἱεραποστολικὸ ἀγῶνα καί ἔτσι τὸ «πιστεύω εἰς... ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν» νὰ ἐκφραστεῖ ἔμπρακτα.

Ἐκφράζομε θερμὲς εὐχαριστίες ἀπὸ τὰ βᾶθη τῆς ψυχῆς μας στόν ἀρχιμ. π. Ἰερώνυμο προσωπικά, στοὺς συνεργάτες του καί τοὺς ἐνορίτες καί φίλους πού συνέβαλαν, ὥστε νὰ κτίσομε καί νὰ ἐγκαίνιασομε τὸ ναὸ τῆς Ἀναλήψεως. «Αἰωνία ἡ μνήμη τῶν κτιτόρων τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου – Αἰωνία ἡ μνήμη».

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Ὁ ἱερός ναὸς τῆς Ἀναλήψεως Kaibanja.

Τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ἀναλήψεως.

Ἐγκαίνιαζεται ὁ ἱερός ναὸς ἀπὸ τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπο Μπουκόμπας κ. Ἰερώνυμο.

Ερώτηση:

Όφείλουν οι Χριστιανοί ιεραπόστολοι ή ιθαγενείς να επιδιώκουν το μαρτύριο;

Απάντηση:

Έκ πρώτης όψεως και χωρίς πολλή σκέψη θά άπαντούσε ένας άπληδ πιστός Χριστιανός καταφατικά: Ναι. Στην άπάντηση αυτή ίσως θά κατέληγε έχοντας ύπ' όψει και τους λόγους του Κυρίου: «Πás οΰν όσσις όμολογήσει έν έμοί έμπροσθεν τών άνθρώπων, όμολογήσω κάγώ έν αυτώ έμπροσθεν του πατρός μου του έν ουρανοΐς» (Ματθ. 10,32). Πρβλ. και Λουκ. 12,8).

Όμως ή άπάντηση αυτή δέν φαίνεται να είναι σύμφωνη μέ τό πνεΰμα της Αγίας Γραφής και τους ιερούς κανόνες της Έκκλησίας.

Και έν πρώτοις ύπενθυμίζουμε μία πολύ διαφωτιστική υπόδειξη της Αγίας Γραφής. Είναι ή γραμμή που χάραξε ό ίδιος ό Ίησους και οι γονείς του, Ίωσηφ και Μαρία, όταν πήραν τό δρόμο της φυγής πρός τήν Αίγυπτο: Δέν θέλησαν ούτε άφσαν να θυσιασθεί άκαίρως ό Ίησους, όταν ό Ηρώδης Ζητούσε τήν ψυχή του παιδιού (Ματθ. 2,13 έξ.). Και αυτή μάλιστα ή βούληση, αυτή ή θέληση, ήταν του Θεού, τήν όποία μετέφερε ό Άγγελος Κυρίου στον Ίωσηφ.

Ίσως κάποιοι υποβάλλη ένσταση και ίσχυρισθεί ότι αυτό τό συμβάν ήταν ένα άπλό γεγονός της ζωής του Ίησού, χωρίς να δίνει σε μάς μία έντολή, ένα κανόνα ζωής και τακτικής. Γι' αυτό και για να υπερηφθήσουμε αυτήν τήν φαινομενικά όρθή αντίρρηση, θά καταφύγουμε και στους ιερούς κανόνες της Έκκλησίας, για να έρευνήσουμε, εάν μάς υποδεικνύουν και μάς οδηγούν σε κάτι τό άνάλογο.

Πράγματι έχουμε ιερούς κανόνες της Έκκλησίας, οι όποιοι στηρίζονται στην Αγία Γραφή, τήν έρμηνεύουν και εφαρμόζουν τό πνεΰμα της και τίς άρχές της και οι όποιοι μάς έπισημαίνουν και όρίζουν τά έξής σχετικώς μέ εκείνους, οι όποιοι παραδίδουν τους έαυτούς τους στους δώκτες του Χριστιανισμού, για να μαρτυρήσουν.

Έτσι σημειώνει ό Θ' (9ος) καν. του Άγ. Πέτρου Άλεξανδρείας, ότι αυτοί δέν προσέχουν στους λόγους του Κυρίου «διδάσκοντος, προσέχεσθαι μή εισέλθειν εις πειρασμόν... ίσως δε και άγνοοΐσι τάς πολλάκις γινομένας άναχωρήσεις του οικείου Δεσπότη και Διδασκάλου ήμών από τών θελήτων έπιβουλεύειν (= να του κάνουν κακό) και ότι έσθ' ότε, ουδέ παρησιγή περιεπάτει δι' αυτούς».

Άκόμη δέν προσέχουν, συνεχίζει ό ίδιος κανόνας, στους λόγους του Κυρίου «δι' ών έπιστηρίζω ήμάς περί τών διωγμών, λέγει- Προσέχετε έαυτοις· παραδώσουσι γάρ ήμάς εις συνέδρια», και παρατηρεί ό ίδιος κανόνας: «παραδώσουσι δε είπεν, άλλή' ουχί έαυτούς παραδώσατε... ου γάρ θέλει αυτομολήειν ήμάς πρός τους του διαβόλου ύπασπιστάς και δορυφόρους, όπως μη και πλειόνων θανάτων αίτιοι αυτού γινώμεθα ως άν καταναγκάζοντες αυτούς μάλλον κατατραχύνεσθαι και τελεσιουργείν τά θανατηφόρα έργα».

Στους λόγους αυτούς μπορούμε να παρατηρήσουμε έρμηνευτικώς τά έξής: α) Θεωρεί αυτομολία πρός τόν έχθρό τήν αυτοπαράδοση, τό να παραδίδει κανείς μόνος του τόν έαυτό του στους δώκτες, και

β) Όταν συμβαίνει αυτό, γίνεται ό Χριστιανός αίτια να θανατώνονται περισσότεροι πιστοί: Και οι ίδιοι θανατώνονται και γίνονται πρόξενοι θανάτου και σ' άλλους, γιατί

γ) Άναγκάζουμε αυτούς τους δώκτες, τους ύπασπιστές και δορυφόρους του διαβόλου να «σκληρύνονται περισσότερον»

(«Πηδάλιον», σελ. 568) και να μηχανεύονται και να έπιτελοΰν τά «θανατηφόρα έργα», και

δ) Γι' αυτό αναφέρει ό Κανόνας, ότι ό Κύριος υποδεικνύει «να έχουν οι Χριστιανοί ύπομονή και άναμονή να προσέχουν τους έαυτούς τους, να γρηγορΰν και να προσέχονται για να μήν εισέλθουν σε πειρασμό» (Πρβλ. Μάτθ. 26,41).

Έν συνεχεία ό κανόνας αναφέρει τό παράδειγμα τών Άποστόλων μεταξύ τών όποίων και του Άπ. Παύλου, ό όποιος «έν Δαμασκώ... διά θυρίδος έν σαργάνη έκαλάσθην (= μέ κοφίνι καταβίβαστηκε) διά του τείχους» (Β' Κορ. 11, 32-33) και ξεφυγε από τά χέρια αυτού που ήθελε να τόν πιάσει.

Και δικαιολογεί αυτήν τήν τακτική ό κανόνας λέγοντας: «Τό γάρ προκειμενον ήν αυτοΐς, (τοις άποστόλοις) έν πρώτοις ευαγγελίζεσθαι και διδάσκειν τόν λόγον του Θεού... Και προσθέτει: «Έζητουν γάρ ου τό έαυτών συμφέρον, άλλή τά τών πολλών, ίνα σωθώσι».

Νομίζουμε ότι αυτά είναι άρκετά, για να πεισθεί κάθε πιστός, είτε είναι ιεραπόστολος είτε είναι άπληδ χριστιανός ότι δέν όφείλει να προστρέχει ή να επιδιώκει τό μαρτύριο, για να καταταχθεί στους όμολογητάς και μάρτυρες και να ευαρεστήσει στό Θεό.

Άρκεί τό γεγονός ότι είναι πρόθυμος να όμολογήσει τόν Χριστό, όταν χρειασθεί ή μάλλον να τόν όμολογεί διαρκώς, σε κάθε στιγμή.

Σύμφωνα μέ τόν ιδ' (14ο) καν. του ίδιου Πέτρου Άλεξανδρείας στους Όμολογητάς δέν συναριθμούνται μόνον όσοι έμαρτύρησαν και όμολόγησαν δημοσίως και ένώπιον πολλών μαρτύρων τήν πίστη τους, άλλή μέ τους Όμολογητάς κατατάσσεται και σ' αυτήν τήν ζωή, άλλή ιδιαιτέρως στην άλλη (βλ. τό «ταχθήσεται») και «όποιος πολιτεύεται καθώς έγραφεν ό Παύλος εις τόν Τιμόθεον (πρβλ. τό Α' Τιμ. 6,11) και άγαπή δικαιουσίνην, ευσεβειαν, πίστιν, άγάπην, ύπομονήν και πραότητα, και αγωνίζεται τόν καλόν άγώνα της πίστεως, και κρατεί τήν όμολογίαν, ήν ώμολόγησεν επί του άγιου βαπτίσματος ένώπιον πολλών μαρτύρων». («Πηδάλιον» σελ. 574).

Επαναλαμβάνουμε: Από τά άνωτέρω συμπεραίνουμε, ότι ό κάθε ιεραπόστολος και ό κάθε πιστός, ό κάθε Χριστιανός δέν είναι ύποχρεωμένος άπρόσκλητος και άπρόκλητος να προστρέχει στό μαρτύριο, στη μαρτυρική όμολογία της πίστεως του, και να βάζει τόν έαυτό του εκουσίως σε πειρασμό, ούτε όφείλει να προκαλεί αυτός, για να ύποστεί μαρτύριο και να θυσιάσει τή ζωή του. Άσφαλώς όμως είναι ύποχρεωμένος να όμολογεί τήν πίστην του στό Θεό και διά λόγων και έργων και πράξεων και προσφορās της ζωής του άκόμη, όταν προσκαλείται ή διώκεται γι' αυτήν του τήν πίστη. Έδώ ύπενθυμίζουμε και όλοκληρώνουμε τους λόγους του Κυρίου που αναφέραμε στην αρχή της παρούσης άπαντήσεως: «Πás όσσις όμολογήσει έν έμοί έμπροσθεν τών άνθρώπων, όμολογήσω κάγώ έν αυτώ έμπροσθεν του Πατρός μου του έν ουρανοΐς», άφου προσθέσουμε και τήν άκόλουθη προειδοποίησή του: «Όσσις δ' άν άρνήσεται με έμπροσθεν τών άνθρώπων, άρνήσομαι αυτόν κάγώ έμπροσθεν του Πατρός μου του έν ουρανοΐς» (Ματθ. 10, 32-33. Πρβλ. και Λουκ. 12, 8-9).

Παν. Ί. Μπούμης

Δωρεάν άποστολή βιβλίων

Η Άποστολική Διακονία προσέφερε από 1.1. έως 30.9.2004 βιβλία τών εκδόσεων της στην Ί. Άρχιεπισκοπή Άθηνών και στις Ίερές Μητροπόλεις της Έκκλησίας της Ελλάδος, της Κρήτης και τών Δωδεκανήσων, ως άκολουθως:

1. Ίερά Άρχιεπισκοπή Άθηνών 11176,15 € + 564,85 = 11.741,00 €	39. Ί. Μητρόπολη Μηθύμνης 26,25 €
2. Ί. Μητρόπολη Κερκύρας 336,21 € + 39,59 = 375,80	40. Ί. Μητρόπολη Μονεμβασίας και Σπάρτης 67,50 €
3. Ί. Μητρόπολη Θεσσαλονίκης 167,00 €	41. Ί. Μητρόπ. Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως 127,73 €
4. Ί. Μητρόπολη Κορίνθου 385,50 €	42. Ί. Μητρόπολη Νέας Ίωνίας 233,40 €
5. Ί. Μητρόπολη Λήμνου 236,61 €	43. Ί. Μητρόπολη Ν. Κρήνης και Καλαμαριάς 37,50 €
6. Ί. Μητρόπολη Μυτιλήνης 121,00 €	44. Ί. Μητρόπολη Νέας Σμύρνης 132,95 €
7. Ί. Μητρόπολη Κίτρους 90,00 €	45. Ί. Μητρόπολη Νικαίας 138,55 €
8. Ί. Μητρόπολη Αίτωλίας και Άκαρνανίας 52,50 €	46. Ί. Μητρόπολη Νικοπόλεως και Πρεβέζης 60,00 €
9. Ί. Μητρόπολη Άλεξανδρουπόλεως 213,15 €	47. Ί. Μητρόπολη Ξάνθης 45,00 €
10. Ί. Μητρόπολη Άρτης 30,00 €	48. Ί. Μητρόπολη Παραμυθίας 30,00 €
11. Ί. Μητρόπολη Άττικής 94,50 €	49. Ί. Μητρόπολη Παροναξίας 335,00 €
12. Ί. Μητρόπολη Γλυφάδος 95,00 €	50. Ί. Μητρόπολη Πατρών 120,00 €
13. Ί. Μητρ. Γορτύνης (Μοΐρες Κρήτης) 37,50 €	51. Ί. Μητρόπολη Πειραιώς 112,50 €
14. Ί. Μητρόπολη Γουμένισσας 60,00 €	52. Ί. Μητρόπολη Περιστερίου 52,50 €
15. Ί. Μητρόπολη Γρεβενών 50,00 €	53. Ί. Μητρόπολη Πολυανής και Κιθκισίου 37,50 €
16. Ί. Μητρόπολη Δράμας 107,50 €	54. Ί. Μητρόπολη Σάμου 87,50 €
17. Ί. Μητρόπολη Έδέσσης 95,00 €	55. Ί. Μητρόπολη Σερρών 122,50 €
18. Ί. Μητρόπολη Έλασσώνος 30,00 €	56. Ί. Μητρόπολη Σιδηροκάστρου 71,65 €
19. Ί. Μητρόπολη Έλευθερουπόλεως 30,00 €	57. Ί. Μητρόπολη Σταγών και Μετεώρων 63,75 €
20. Ί. Μητρόπολη Ζακύνθου 30,00 €	58. Ί. Μητρόπολη Σύρου 45,00 €
21. Ί. Μητρόπολη Ζιχνών 22,50 €	59. Ί. Μητρόπολη Τρίκκης και Σταγών 52,50 €
22. Ί. Μητρόπολη Ήλείας 67,50 €	60. Ί. Μητρόπολη Φθιώτιδος 155,00 €
23. Ί. Μητρόπολη Θηβών 88,02 €	61. Ί. Μητρόπολη Φιλιππων 71,36 €
24. Ί. Μητρόπολη Ίερισσού και Άγ. Όρους 408,84 + 50,00 = 458,84 €	62. Ί. Μητρόπολη Φλωρίνης 67,50 €
25. Ί. Μητρόπολη Ίωαννίνων 142,68 €	63. Ί. Μητρόπολη Φωκίδος 60,00 €
26. Ί. Μητρόπολη Καρπενσιού 26,25 €	64. Ί. Μητρόπολη Χαλκίδος 155,24 €
27. Ί. Μητρόπολη Καρυστίας 56,25 €	65. Ί. Μητρόπολη Χίου 37,50 €
28. Ί. Μητρόπολη Κασσανδρείας 37,50 €	66. Ί. Μητρόπολη Καισαριανής 97,50 €
29. Ί. Μητρόπολη Καστορίας 60,00 €	67. Ί. Μητρόπολη Θεσσαλιώτιδος 145,70 €
30. Ί. Μητρόπολη Κεφαλληνίας 37,50 €	68. Ί. Μητρόπολη Δρυϊνουπόλεως 20,00 €
31. Ί. Μητρόπολη Κυθήρων 42,50 €	69. Ί. Μητρόπολη Όδρας 45,35 + 15,35 = 60,70 €
32. Ί. Μητρόπολη Λαγκαδά 33,75 €	70. Ί. Μητρόπολη Γυθείου 20,00 €
33. Ί. Μητρόπολη Λαρίσης 117,50 €	71. Ί. Μητρόπολη Βεροίας 50,00 €
34. Ί. Μητρόπολη Λευκάδος 76,25 €	72. Ί. Μητρόπολη Δημητριάδος 50,00 €
35. Ί. Μητρόπολη Μαρωνείας 37,50 €	73. Ί. Μητρόπολη Διδυμοτεϊχου 70,17 €
36. Ί. Μητρόπολη Μεγάρων 102,50 €	74. Ί. Μητρόπολη Ναυπάκτου 183,80 €
37. Ί. Μητρόπολη Μεσογαίας 102,00 €	75. Ί. Μητρόπολη Καλαβρύτων 10,00 €
38. Ί. Μητρόπολη Μεσσηνίας 75,00 € + 257 € = 332,00 €	76. Ί. Μητρόπολη Σισανίου και Σιατίστης 30,00 €
	77. Ί. Μητρόπολη Θήρας 91,00 €
	78. Ί. Μητρόπολη Ρόδου 20,00 €

Επιμέλεια: Λεωνίδας Γ. Ψαριανός

«τῶν δέ μαθητῶν καθὼς ἔπαινον αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς... ἀδελφοῖς»

(Πράξ. ια' 29)

Ἀπὸ 1-1-2004 ἕως 30-6-2004 προσεφέρθηκαν στὸ Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τὰ παρακάτω χρηματικά ποσὰ γιὰ τὸ Ἱεραποστολικὸ ἔργο ἀπὸ τοὺς:

Ἀνδρουλάκη Ἐ. 10 • Ἀκριβοπούλου Μ. 50 • Ἀγριόγιαννο Β. 5 • Ἀλεξάνδρου Ἰ. 30 • Ἀλευρομαγείρου Ἀ. 50 • Ἀσπὴ Ἐ. 30 • Ἀγαθαγγέλου Β. 150 • Ἀδελφ. Παπακυριλλοῦ 50 • Ἀντύπα Κ. 20 • Ἀγαθοπούλου Ἀ. 10 • Ἀλευρίδου Ἀ. 20 • Ἀναστασοπούλου Ἀ. 50 • Ἀσημακόπουλο 20 • Ἀναστασιάδη Π. 240 • Αἰβαζάκη Ἀ. 60 • Ἀναγνωστοπούλου 70 • Ἀποστόλου Β. 50 • Ἀλικάκο Γ. 108,50 • Ἀθανασιάδου Ἀ. 15 • Ἀναστασία Ἰ. 80 • Ἀντωνίου Ἰ. 50 • Ἀνετάκη Μ. 20 • Ἀμύδαλο Ν. 30 • Ἀποστολίδου Ἐ. 500 • Ἀναγνωστοπούλου Σ. 90 • Ἀναστασοπούλου Ἐ. 10 • Ἀγγελοπούλου Μ. 10 • Ἀγγελόπουλο Κ. 300 • Ἀντωνιοπούλου Ἰ. 50 • Ἀναγνωστοπούλου Κ. 65 • Ἀργυροπούλου Μ. 20 • Ἀθανασίου Ἐ. 25 • Ἀλιφραγκῆ Χ. 45 • Ἀλικάκο Γ. 108,5 • Ἀγαθοκλέους Ἀ. 20 • Ἀνδρόνη Ἀ. 60 • Ἀνέστη Ἀ. 30 • Ἀλεξανδράτο Γ. 100 • Ἀγγελιδάκη Σ. 10 • Ἀλεξανδρῆ Κ. 20 • Ἀρβανίτη Κ. 100 • Ἀνανιάδου Μ. 41,80 • Ἀναγνωστοπούλου Σ. 42,30 • Ἄγα Ἀ. 20 • Αἰγινίτου Π. 20 • Ἀραμπατζίδου Δ. 100 • Ἀργυρίδου Μ. 50 • Ἀθανασίου Ἀ. 20 • Ἀγγελίνα Μ. 50 • Ἀγγελίνα Π. 300 • Ἀντωνόπουλο Σ. 50 • Ἀντέλη Π. 25 • Ἀσπιώτου Σ. 20 • Ἀγγελόπουλο Π. 20 • Ἀργύρη Γ. 30 • Ἄνη Γ. 20 • Ἀποστολάκη Ἐ. 20 • Ἀποστολίδου Ἀ. 40 • Ἀνδρέαδη Ἀ. 50 • Ἀθανασόπουλο Κ. 10 • Ἀνδριανοῦ Χ. 50 • Ἀργυροπούλου Ἐ. 300 • Ἀσπιώτου Σ. 20 • Ἀντω-

νάτου Π. 50 • Ἀθανασοπούλου Ἀ. 70 • Ἀξιοπούλου Χ. 30 • Αὐγουστίνου Ν. 20 • Ἀποστόλου Χ. 30 • Ἀσπιώτου Σ. 40 • Ἀνδρέου Μ. 30 • Ἀραπάκη Ν. 40 • Ἀλιβιζάτο Δ. 60 • Ἀνδρόνη Ἀ. 90 • Ἀνδρίτσου Μ. 100 • Ἀντωνιοπούλου Ἰ. 130 • Ἀναστασία Ἀ. 60 • Ἀναγνωστοπούλου Ἐ. 300 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 752) 200 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 619) 200 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 609) 10 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 499) 125 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 498) 170 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 497) 250 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 496) 30 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 493) 10 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 489) 20 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 295) 300 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 290) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 272) 20 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 242) 120 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 238) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 232) 2 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 163) 1000 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 144) 150 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 127) 5 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1559) 200 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1544) 200 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1534) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1501) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1497) 300 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1496) 300 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1489) 200 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1452) 600 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1365) 400 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1090) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1040) 600 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1038) 15 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1016) 120 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1011) 500 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 975) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 961) 700 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 960) 120 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 902) 30 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 900) 120 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 889) 150 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2347) 200 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2245) 300 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2177) 30 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2016) 20 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1997) 300 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1994) 150 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1970) 400 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1935) 200 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1883) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1862) 540 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε.

1808) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1778) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1775) 120 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1773) 300 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1750) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1749) 15 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1725) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1714) 750 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1703) 400 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1637) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1636) 1500 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1630) 5 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1629) 10 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1615) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1601) 150 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2832) 600 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2831) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2788) 250 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2754) 120 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2747) 200 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2735) 340 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2559) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2407) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3260) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3204) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3202) 300 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3421) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3449) 10 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3499) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3662) 300 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3704) 120 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 1817) 20 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 1810) 100 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 1795) 300 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 1756) 50 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 1785) 50 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 1791) 40 • Βρέλλη Ἐ. 60 • Βλήτσα Σ. 60 • Βασιλειάδου Ἀ. 30 • Βαγενοῦδη Ἀ. 20 • Βουρνού Μ. 20 • Βαρβέρη Μ. 70 • Βαχαδοῦρη Π. 150 • Βλαχάκη Ἀ. 20 • Βοζέγκο Σ. 50 • Βασιλείου Κ. 120 • Βοηλονάκη Μ. 5 • Βακαδάκη Ἰ. 50 • Βιταλιώτη Ἰ. 50 • Βενιέρη Ἀ. 20 • Βλάχο Δ. 50 • Βλαχογιάννη Ν. 200 • Βαρούκου Ἐ. 30 • Βλάχου Ρ. 50 • Βλαχονάσιου Ἀ. 150 • Βογιατζιδάκη Μ. 70 • Βουκουκλήρη Σ. 100 • Βουζάλη Θ. 30 • Βοηλονάκη Ἐ. 60 • Βασιλιόπουλο Ἰ. 10 • Βαφειάδη Β. 20 • Βαλλιανῶτο Σ. 150 • Βροντοῦ Κ. 180 • Βλαστοῦ Μ. 50 • Βασιλείου Ἀ. 250 • Βλαγκούλη Ν. 50 • Βέργο Ἰ. 20 • Βλάχο Κ. 100 • Βαλιω-

μένου Β. 30 • Βογιατζῆ Π. 30 • Βασιλείου Γ. 10 • Βοηλονάκη Κ. 300 • Βασιλειάδη Π. 20 • Βουλιγέα Ἐ. 30 • Βαχλᾶ Θ. 10 • Βουδριά Ἀ. 30 • Βαλσαμίδη Φ. 10 • Βλάστο Γ. 30 • Βλάχο Ἰ. 5 • Βρούβα Ἀ. 100 • Βοῦρο Ἐ. 50 • Βλαχιώτη Β. 100 • Βασιλιόπουλου Σ. 60 • Βασιλιόπουλου Π. 50 • Βασιλειά Ἀ. 10 • Βακάκη Ἐ. 100 • Βαϊτσάκη Ἀ. 20 • Βάρη Β. 60 • Βλαχιώτη Β. 150 • Βοηλονάκη Ἐ. 30 • Βλαχοπούλο Μ. 20 • Βασιλιόπουλο Σ. 30 • Βήττα Ν. 5 • Βασιλειάδου Ἀ. 30 • Βλουτῆ Ἀ. 200 • Γιαννακάκου Σ. 30 • Γκασιάκη Σ. 20 • Γκιουρτζιάν Γ. 100 • Γνησίου Θ. 30 • Γκουτζῆ Ἐ. 20 • Γκανασούλη Τ. 56 • Γιαννέλου Ὁ. 20 • Γιαννούκου Ἐ. 100 • Γεωργόπουλο 1000 • Γαλιανοπούλου Ἀ. 10 • Γιαννέλου Ἡ. 30 • Γελαδάρη Ἀ. 20 • Γκανασούλη Τ. 20 • Γραμματικοῦ - Πούλη Ἐ. 20 • Γιακουμῆ Σ. 10 • Γεωργοπούλου Π. 200 • Γιακουμῆ Δ. 300 • Γαλαγάλα Ἀ. 20 • Γυαλίστρα Δ. 100 • Γραμματικοῦ Ἀ. 50 • Γιαννακόπουλο Ἀ. 40 • Γυμνάσιο Πλωμαρίου 150 • Γιαννακάκου Σ. 30 • Γιαννακοπούλου Ἐ. 30 • Γ.Ε.Χ.Α. Καλαμάτας 22 • Γκίνη Ἐ. 30 • Γιαννάκη Γ. 10 • Γυμνάσιο 1ο Γέρακα 150 • Γρηγοράτο Ἐ. 20 • Γεμέλου Μ. 20 • Γκρίλλη Ἀ. 10 • Γεωργοπούλου Π. 100 • Γκολέμη Ἐ. 100 • Γερομόσχου Ἐ. 12 • Γεωργίου Θ. 50 • Γερμενίτη Μ. 100 • Γεωργίου Μ. 20 • Γιαννοπούλου Κ. 50 • Γιαννοπούλου Σ. 50 • Γερασίμου Γ. 60 • Γκανασούλη Τ. 20 • Γεωργιάδη Μ. 60 • Γράτσια Δ. 10 • Γρυδάκη Σ. 30 • Γερογιώργη Ἀ. 50 • Γραμμμένου Ἀ. 30 • Γαρουφαλή Χ. 40 • Γιλουῦ Σ. 25 • Γκανασούλη Τ. 20 • Γεννηματᾶ Ὁ. 50 • Γαλιτωτῆ Κ. 50 • Γιαννακάκου Β. 30 • Γιαννοῦση Μ. 5 • Γρίβα Β. 50 • Γιαννέλου Ἡ. 30 • Γκουτζῆ Ἐ. 20 • Γρίβα Μ. 10 • Γκότση Χ. 20 • Γιαννοπούλου Ἀ. 50 • Γαρδικῆ Ἀ. 20 • Γεωργοπούλου Ἀ. 10 • Γιαννέλου Ἡ. 30 • Γεωργιάδου Κ. 20 • Γαλιαντῆ Τ. 30 • Γιαννακάκου Σ. 30 • Γκοντόπουλο Δ. 100 • Γιαννακάκου Σ. 30 • Γυμνάσιο Ἀ Καλαμπάκας 18 • Γιλυκιώτου Α. 50 • Γκότση Χ. 10 • Δημητρόπουλο Π. 20 • Δάλδα Π. 500 • Δένδη Ἰ. 20 • Δαβουλιάνη Θ. 20 • Δασκαλάκη Θ. 30 • Δημητριάδου Ἐ. 25 • Δάβανο Ν. 10 • Δαΐδου

Μ. 20 • Διαμαντόπουλο Δ. 50 • Δήμαινα Σ. 60 • Δημακάκο Ἐ. 50 • Δημονάσιο Ἡ. 100 • Δήμο Χ. 10 • Διγενῆ Κ. 20 • Δούρου Β. 5 • Διαμαντίδου Β. 30 • Διαμαντάκη Μ. 20 • Δεληγιάννη Δ. 25 • Δαρούσου Ἐ. 10 • Δρίζη Θ. 50 • Δημακόπουλο Χ. 50 • Δόβρη Χ. 55 • Δημητριάδου Ἀ. 20 • Διαμαντῆ Κ. 20 • Δασκαλοπούλου Ὁ. 30 • Δανιήλ Ἀ. 15 • Δελατόλα Ἰ. 50 • Δανέζη Γ. 50 • Δίγκα Ἐ. 50 • Δροσοπούλου Ὁ. 100 • Δρακάκη Μ. 60 • Δημητριάδου Μ. 150 • Δαδακαρίδου Ἐ. 50 • Δαβάνη Ἐ. 20 • Δημητρίου Σ. 700 • Δασκαλάκη Ἐ. 30 • Δούση Θ. 50 • Δρόσο Λ. 80 • Δεληγιάννη Χ. 10 • Δεμερτζιδῆ Ν. 120 • Δρόσο Σ. 30 • Δούμα Η. 100 • Δανέζη Γ. 100 • Δατσήρη Μ. 100 • Δρακάκη Π. 30 • Δημητριάδου Ἰ. 10 • Δημαράτου Ὁ. 30 • Δεβετζῆ Γ. 30 • Διαμαντοπούλου Ἐ. 200 • Εὐθυμίου Θ. 30 • Εὐαγγελινὸ Β. 20 • Εμβλαωμένο Γ. 30 • Εὐθυμίου Γ. 200 • Εὐαγγέλιου Μ. 20 • Ἐξαρχοπούλου Κ. 10 • Ἐλευθερίου Ἐ. 1500 • Ἐγγλέζου Φ. 10 • Εὐαγγελιάτου Β. 50 • Ἐλληδοφόρο Ἰ. 30 • Εὐθυμίου Κ. 30 • Ἐσόγλου Ν. 10 • Ἐκιντζόγλου Ἐ. 20 • Ζιώγα Ἐ. 50 • Ζήση Θ. 100 • Ζουγανέλη Π. 150 • Ζάννου Ν. 20 • Ζῶτο Χ. 6 • Ζαφειριάδη Ν. 20 • Ζάχο Ἰ. 100 • Ζιώγα Ἐ. 100 • Ζυγοῦρα Ἀ. 30 • Ζαφειροπούλου Β. 20 • Ζαρογιάννη Μ. 50 • Ζών Σ. 20 • Ζαλακώστα Β. 100 • Ζιόγκου Ἀ. 20 • Ζωγράφου Α. 10 • Ζιάβρα Κ. 20 • Ζαρκινῶ Λ. 50 • Ζούμα Γ.

41,23 • Ζαρόγιαννη Θ. 100 • Ζαμπάκα Ἀ. 300 • Ζυγοῦρα Ἀ. 30 • Ζαβατάρη Μ. 150 • Ζαχαροῦ Ἐ. 10 • Ζαλακώστα Β. 100 • Ζαῖρη Σ. 50 • Ἡλιοπούλου Ἡ. 50 • Ἡσυχαστήριο «Οἱ ἈΓΙΟΙ ΘΕΟΔΩΡΟΙ» 75 • Ἡλιάκη Ἰ. 15 • Ἡλιοπούλου Σ. 50 • Ἡσυχαστήριο «ΑΓ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΛΑΜΑΣ» 20 • Ἡλιοπούλου Σ. 50 • Θεοδωράκη Χ. 100 • Θελασσέλη Π. 500 • Θεοδοσιάδη 20 • Θεοδωράκη Ἀ. 10 • Θεοδωρακάκη Ζ. 50 • Θεοδωράκη Φ. 50 • Θεοδοσιάδου Ἐ. 50 • Θεοδοσιδῆ Μ. 45 • Θεοδωράκη Β. 20 • Θεοδωρίδου Ἐ. 20 • Ἱερομνήμονος Ἀ. 10 • Ἴδρυμα «Σταγόνα» 200 • Ἰωαννίδου Σ. 10 • Ἰακώβου Κ. 20 • Ἰωαννίδου Χ. 90 • Ἱερά Μητρ. Λαρίσης 30 • Ἰωαννίδη Ἰ. 290 • Ἱεραποστολή Αἰγίου 600 • Ἰωαννίδου Β. 10 • Ἰακωβίδη Β. 80 • Ἰωαννίδου Μ. 300 • Ἰωνᾶ Β. 10 • Κόκκινο β. 150 • Κόντου Μ. 700 • Καραβᾶ Ἡ. 90 • Κυριαζοπούλου Σ. 150 • Κακαράτζη Ἀ. 60 • Κουρσιούμη Π. 60 • Καθηνιώτου Ἐ. 50 • Κουράση Ἰ. 10 • Κατῆ Σ. 25 • Κασιώρα Β. 25 • Κανιάρη Ἰ. 5 • Κραϊζῆ Ἰ. 100 • Κουστογιαννάκη Ἰ. 100 • Κωστάζου Χ. 5 • Κούνδουρο Κ. 30 • Κόντη Ἐ. 35 • Καμπεράκη Ζ. 300 • Κρητικὸ Γ. 250 • Κωστόπουλο Γ. 10 • Κονδύλη Ἰ. 30 • Καλιπάκη Ἐ. 15 • Καζιτῆζῆ Μ. 10 • Κολυβάκη Ἐ. 30 • Κασωτάκη Χ. 150 • Κακαβᾶ Χ. 150 • Κουτσιάλη Β. 40 • Κουπαράνη Σ. 50 • Καράκη Χ. 50 • Κοριοῦ Μ. 100 • Καρολημέα Γ. 30 • Καρυωτάκη Κ. 50 • Κατσαροῦ Λ. 6

Κακαραντζά Ά. 30 • Κουρκουτσάκη 250 • Κατσαβάκη Έ. 50 • Καλογερά Σ. 30 • Καπετανπαρασκευά Χ. 300 • Κάντζα Κ. 50 • Κουρεϊλίδου Έ. 15 • Κρητικό Β. 100 • Κοπιτοπούλου Έ. 21 • Κάζληρη Π. 50 • Καπετανάκη Γ. 30 • Καταχιώτου Μ. 90 • Κοντρούλη Κ. 5 • Κοφινά Φ. 10 • Κωνσταντινίδη Έ. 100 • Καλογραιάκη Κ. 700 • Κουσαυτάκη Μ. 20 • Καλαντζή Ν. 5 • Κατερέλου Έ. 10 • Κολοβό Έ. 20 • Καργάδο Π. 50 • Κέκο Π. 100 • Κουτσούρη Έ. 50 • Κουμπρίδου Ά. 10 • Κούστα Ά. 400 • Κόρπου Ζ. 10 • Κοντομέρκου Τ. 55 • Κουβαρά Κ. 5 • Καρακώστα Γ. 200 • Κτιστάκη Ν. 30 • Κοενάκη Ί. 380 • Κουτούβαλη Σ. 50 • Κουρή Έ. 30 • Κουτσαντώνη Φ. 1000 • Κουράση Ί. 10 • Κούλη Ί. 500 • Κωνσταντινίδη Β. 5 • Κουλοπούλου Έ. 100 • Καστρισιού Ά. 50 • Katsionis Κ. 56,82 • Κοκκινά Σ. 29,85 • Καραχάληου Σ. 50 • Κεφαλιανού Έ. 100 • Καρακαϊδού Β. 100 • Κρόκου Π. 20 • Καραντώνη Γ. 5 • Κεσσελούρη Ά. 30 • Κολοκούρη Ά. 160 • Κοντορούχα Έ. 20 • Κουρή Χ. 30 • Κυπραίο Π. 100 • Κουντούρη Ά. 20 • Καραογλάνη Ά. 100 • Κεράνη Ά. 280 • Κουτρακή Ά. 15 • Κορίκη Μ. 60 • Κουτρομπά Ά. 90 • Κοτσάνη Ξ. 110 • Καλαντζόπουλο Ά. 60 • Καλατζοπούλου Φ. 60 • Κίτσο Γ. 20 • Κοηλιάδη Σ. 15 • Katsionis Κ. 56,82 • Καρακοβούνη Έ. 150 • Κωνστατινίδου Σ. 300 • Κηλώνηρη Δ. 80 • Κουτσούκου Φ. 30 • Καλόξυλο Έ. 30 • Κομήρη Κ. 10 • Κορνούτου Π. 45 • Κεκρόπουλο Ί. 10 • Κυριακού Β. 50 • Κουκορίκου Χ. 45 • Κυριαζόπουλο Σ. 50 • Καστανιώτη Β. 30 • Κονιδάρη Χ. 360 • Καμαριώτου Έ. 50 • Κοντζιλήλου Β. 50 • Καραθάνο Σ. 120 • Καρέλη Ν. 200 • Κοτσαρίνη Κ. 20 • Konstantinou Δ. 12 • Κωνσταντίνου Ά. 100 • Κάββουρα Ά. 7 • Καταχιώτου Μ. 50 • Κουτσουράκη Π. 100 • Κοζώνη Γ. 10 • Κορακάκη Π. 50 • Κρικώνη Γ. 100 • Κωτσάκη Γ. 10 • Καρατζόλη Ά. 30 • Κομαρίμα Ί. 100 • Κοντογιάννη Γ. 100 • Κωστοπούλου Κ. 10 • Κυριαζόπουλο Σ. 50 • Κοῦκο Γ. 50 • Καβάγια Π. 30 • Καμπά Β. 30 • Κόντη Γ. 20 •

Καληδή Ά. 20 • Κουρσιούμη Π. 60 • Καβουρίνο Ν. 20 • Καλογερά Σ. 30 • Κακαράτζα Ά. 30 • Καλημάνη Ά. 500 • Καραμοπέγκο Ά. 10 • Καληαϊτζάκη Έ. 20 • Κυριαζοπούλου Σ. 150 • Καλικάνη Β. 100 • Κακαράτζα Ά. 30 • Καληταμπάνη Β. 25 • Κουβαρά Κ. 15 • Καληλικούρη Φ. 20 • Κοσικίδου Ν. 100 • Κοσμά Μ. 20 • Κουλουρά Λ. 733,68 • Καλογερά Σ. 30 • Καληαϊδοπούλου Γ. 15 • Κοντοσοπούλου Μ. 200 • Καρακωστανόγλου Έ. 100 • Κοκκινάκη Ύ. 200 • Κάππου Γ. 50 • Κυπριωτάκη Κ. 30 • Κουλοπούλου Έ. 500 • Κασιώνη Κ. 50 • Κολοκούρη Ά. 80 • Καρπέτα Μ. 30 • Κλημάκη Σ. 30 • Καριοφύλη Μ. 50 • Κούκουρα Ί. 10 • Κετσιμπαση Σ. 30 • Κετσιμπαση Μ. 60 • Κουτσούρη Έ. 50 • Καβούρη Ί. 200 • Κοζίωρη Ά. 50 • Κουτσαντάκη Μ. 20 • Κρασσακόπουλο Π. 50 • Κουράση Ί. 10 • Κωτσάκη Ά. 200 • Καραθάνο Σ. 75 • Κάντζο Κ. 40 • Καραμπούλη Φ. 10 • Καϊκη Λ. 10 • Καλογεροπούλου Τ. 20 • Κανελληπούλου Β. 50 • Κομιανού Έ. 30 • Κιουρουκτσόγλου Π. 100 • Καληαϊτζάνη Έ. 30 • Karambelas Α. 32,68 • Καλογραιάκη Κ. 200 • Κώνστα Έ. 20 • Καλαντζόπουλο Ά. 180 • Καραγκούνη Π. 40 • Καράμπαμμα Έ. 30 • Κρασσακόπουλο Π. 100 • Καραμπατάκη Μ. 100 • Κούτσικο Κ. 200 • Κουράση Ί. 10 • Κουτσόφλου Φ. 45 • Κατσικογιάννη Ά. 55 • Κιοσσέ Έ. 50 • Καρδούλη Φ. 3 • Κουντούρη Γ. 100 • Καρβούνη Ά. 150 • Κουτσίκου Κ. 30 • Καράϊσκο Θ. 100 • Κυπραίο Π. 20 • Λέκκα Γ. 200 • Λοβέρδου Β. 100 • Λουλούδη Ρ. 40 • Λεντούδη Ά. 300 • Λεντούδη Φ. 300 • Λιό Βασίλειο 40 • Λούβη Μ. 30 • Λούκο Κ. 25 • Λιάκου Π. 400 • Λουκοπούλου Έ. 400 • Λουδάρο Έ. 60 • Λιόηλιου Χ. 20 • Λουβή Μ. 30 • Λαζαροπούλου Σ. 20 • Λαλιουδάκη Σ. 100 • Λάμπρου Ά. 50 • Λυδία Μον. 50 • Λυμπερακάο 5 • Λανρά Χ. 200 • Λεονάρδο Θ. 30 • Λούτου Δ. 89,35 • Λάσκο Θ. 20 • Λυκούργου Π. 50 • Λοϊζου Έ. 60 • Λουκοπούλου Π. 40 • Λεουτσαράκο Γ. 50 • Λούντζη Ά. 100 • Λέλη Ί. 150

• Λυτσακό Π. 20 • Λελοῦδα Κ. 5 • Λαιμό Κ. 250 • Λαζαρίδου Ά. 50 • Λιάνα Ό. 20 • Μαητέζο Δ. 20 • Μακρόπουλο Π. 30 • Μονή Σίμωνος Πέτρας 20 • Μάρκου Ά. 30 • Μαηλήμη Έ. 15 • Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου 30 • Μπουρσινού Β. 20 • Μπαϊρακτάρη Δ. 300 • Μηλοῦλη Θ. 50 • Μαυρίδη Δ. 25 • Μιχαλακοπούλου Μ. 50 • Μαστρονικοῦλη Μ. 75 • Μπούρμα Έ. 50 • Μπασούκου Μ. 180 • Μαργέλη Χ. 150 • Μέμμου Έ. 20 • Μαζωνάκη Έ. 100 • Μπουκάλη Β. 20 • Μαριάτο Π. 50 • Μαυροπούλου Ά. 20 • Μαζιώτου Π. 50 • Μαρκόπουλο Ά. 150 • Μιχαηλίδου Μ. 10 • Μαμαλιούγκα Έ. 5 • Μόκκα - Τσαντήλα Ά. 12 • Μπουρνέλη Β. 12 • Μόρφη Ά. 500 • Μεντρινού Λ. 10 • Μαυρίδη Ά. 150 • Μαυραντωνάκη Κ. 20 • Μαντέλλου Β. 20 • Μηλιώνη Χ. 20 • Μονή Άγ. Παρασκευής 15 • Μετανίδη Ν. 200 • Μακρή Φ. 80 • Μπέκο Δ. 100 • Μπουζάνη Σ. 150 • Μακρυνάκη Ν. 270 • Μιχαλάκη Π. 50 • Μπίκο Ν. 60 • Μποζόπουλο Κ. 40 • Μονή Άγ. Αναργύρων 20 • Μπολίσση Κ. 20 • Μαρκογιαννάκη Μ. 15 • Μακρή Ί. 30 • Μαντζίνη Γ. 15 • Μοσχίδου Μ. 150 • Μαγγανούδη Σ. 50 • Μικρόπουλο Γ. 50 • Μιχαήλ - Κουρεϊλίδου Έ. 10 • Μπιμπίκου Ν. 25 • Μπόθου Μ. 20 • Μπτάκη Β. 5 • Μπούχλη Μ. 180 • Μερτικοπούλου Δ. 150 • Μαμαλιούγκα Β. 50 • Μιχαηλόπουλο Ν. 300 • Μυλωνά Έ. 50 • Μάμα Έ. 10 • Μυσίρη Ά. 50 • Μανώλη Λ. 50 • Μοσχονά Ά. 40 • Μπουζάνη Σ. 50 • Μιχαηλίδη Ί. 200 • Μπριόλη Ά. 20 • Μεηληλιανό Π. 20 • Μπαράη Κ. 150 • Μονή Αγίων Πάντων 30 • Μπριήλη Μ. 17,26 • Μαυρομάτη Ά. 25 • Μαργαρίτη Ί. 20 • Μαμάτσιο Έ. 150 • Μοσχογιαννάκη Κ. 25 • Μπαμπή Π. 50 • Μουσταφέλου Ί. 170 • Μουρτζάνο Χ. 50 • Μπουλοῦκου Ά. 200 • Μαρκαντανάτου Ά. 200 • Μαρκαντώνη Μ. 150 • Μαρκαντώνη Έ. 50 • Μάνεση Ί. 30 • Μαμαλιούγκα Β. 50 • Μεραντζή Έ. 15 • Μπούσμπουρα Π. 70 • Μονή Άγ. Στεφάνου 45 • Μαστρογιάννη Ί. 60 • Μπεκούλη Ά.

20 • Μαργαρίτη Γ. 120 • Μπακομήτρο Π. 20 • Μώρη Θ. 100 • Μπούλου Έ. 50 • Μποζόπουλο Κ. 40 • Μονή Αγίας Παρασκευής 15 • Μουτζούρη Ά. 50 • Μουστακίδου Δ. 75 • Μεηλαχρονό Ί. 30 • Μπούμπα Π. 35 • Μηλιώνη Έ. 20 • Ματσαντώνη Δ. 20 • Μαυρογιαννάκη Έ. 70 • Μπασή Ά. 30 • Μπασή Χ. 40 • Μυλωνά Μ. 300 • Μπίκα Ά. 30 • Μηλιού Σ. 100 • Μαζωνάκη Ν. 10 • Μόρφη Ά. 500 • Μαζιώτου Π. 50 • Μαμαλιούγκα Έ. 5 • Μόκκα - Τσαντήλα Ά. 12 • Μπουρνέλη Β. 12 • Μόρφη Ά. 500 • Μαργαρίτη Σ. 60 • Μαμώλου Π. 10 • Ματσούκη Ό. 10 • Μαυροφόρου Μ. 15 • Μακροπούλου Μ. 150 • Μπουρσινού Β. 30 • Μαύρη Ά. 20 • Μαργαρίνη Ν. 30 • Μαυραντώνη Μ. 50 • Μεσάλη Γ. 50 • Μαργαρίτη Σ. 60 • Μαστοράκη Α. 10 • Μπόζο Ί. 20 • Μπόζο Σ. 20 • Μπίκο Ν. 90 • Μαραντίδη Ή. 50 • Μανιάτη Π. 15 • Μηλιώτη Κ. 20 • Μίχου Μ. 20 • Μπαντέκα Μ. 15 • Μπαμικά Σ. 10 • Μπαντέκα Ί. 10 • Μαντζάνα Β. 10 • Μακράκη Κ. 25 • Μπούχλη Έ. 20 • Μιχαηλόγλου Ά. 30 • Μαζωνάκη Έ. 100 • Μπόκια Ί. 50 • Ματσιώτα Έ. 60 • Μουχταρόπουλο Ά. 20 • Μικονιάτη Μ. 10 • Νικολόπουλο Ν. 100 • Ντοβίνου Ά. 10 • Νικοδήμη Καθηγουμένη 10 • Νάννου Έ. 40 • Νικολάκη Φ. 10 • Ντάντη Μ. 60 • Νικολάρα Π. 35 • Ναό Άγ. Δημητρίου και Εὐαγγελισμού Θεοτόκου Άσπροπύργου 4000 • Νικολάου Ά. 104,44 • Νικολαΐδη Ά. 10 • Νονίκα Κ. 15 • Νικητάκη Μ. 115 • Ναό Άγ. Χαραλάμπους 20 • Νικοητοπούλου Σ. 20 • Νταντάμη Γ. 30 • Ναθαναήλ Ε. 70 • Νέστορα Κ. 100 • Νικολάου Π. 50 • Νικοητόπουλο Δ. 5 • Νικολάου Έ. 30 • Νιάρχου Δ. 200 • Nickias Η. 408,5 • Νικοητοπούλου Κ. 80 • Ντόκα Π. 200 • Ξηρουχάκη Β. 20 • Ξαγοράκη Γ. 150 • Ξαηλαντέρη Ό. 105 • Ξανθοπούλου Ά. 40 • Όρφανίδου Ά. 160 • Όλυμπιάδα Μ. 15 • Όρφανάκη Έ. 50 • Όνουφρίου Ά. 10 • Ο.Κ.Ε.Κ. Βύρωνα 25 • Οικονομπίου Μ. 30 • Παναγιωτουνάκο Σ. 50 • Πλα-

στήρα Έ. 10 • Παναγοπούλου Έ. 20 • Παπαϊωάννου Έ. 10 • Παπαγρηγορίου Σ. 15 • Πέρρη Έ. 10 • Παυλίδου Έ. 110 • Πηλιάμη Έ. 30 • Παπαθανασίου Σ. 30 • Πουλη Θ. 200 • Παπαϊωάννου Έ. 10 • Παδουβά Ν. 150 • Πορφύρη Έ. 30 • Παρασκευόπουλο Κ. 20 • Παπαδημητρίου Ά. 30 • Παπαδάκη Κ. 100 • Πελέκη - Μπαρηά Μ. 300 • Παντογιού Π. 60 • Ποτέα Γ. 30 • Παπασαραντόπουλο 50 • Παπαντωνίου Ν. 1000 • Περιμένη Σ. 20 • Πετρόπουλο Δ. 1500 • Πορφύρη Έ. 10 • Παναγάκου Μ. 20 • Πατούνα Ν. 30 • Παπαθανασίου Ά. 200 • Πατούνα Έ. 30 • Παναγιώτη Θ. 15 • Παπάζογλου Δ. 20 • Παπαγεωργαντά Β. 30 • Πατρικαλάκη Χ. 30 • Πατέρα Έ. 20 • Παπαδοπούλου Μ. 70 • Πατισίδη Ν. 170,12 • Πάλληλα Ί. 10 • Παναγιώτου Ά. 10 • Ποτέα Γ. 100 • Παρηάρα Ά. 10 • Πανοπούλου Γ. 30 • Πατούνα Έ. 90 • Πουλη Β. 50 • Παναγιωτακόπουλο Π. 50 • Πρέκα Α. 20 • Παντογιού Π. 60 • Παπαβασιλείου Ά. 45 • Περισσοράτη Κ. 150 • Πανιώρα Μ. 10 • Παπακωνσταντίνου Ά. 10 • Παχιαδάκη Ν. 90 • Παπαδιά Μ. 180 • Παιδοβρεξάκη Ί. 50 • Ποτούνη Ά. 60 • Πουλάκη Ά. 30 • Παντζοπούλου Ά. 50 • Παναγιωτοπούλου Μ. 15 • Ποταμιά Σ. 20 • Παπαγρηγοράκη Έ. 100 • Παπαθανασίου Μ. 35 • Πηλιάτσικα Ί. 10 • Παναγιωτόπουλο Γ. 50 • Παδουβά Ν. 300 • Παπασιδέρη Α. 15 • Πετροπουλάκη Έ. 30 • Παπαδόπου-

λο Χ. 140 • Πτωχίου Κ. 50 • Παπαθανασίου Ά. 150 • Παπανικολάου Γ. 100 • Παπαδογιαννάκη Μ. 100 • Παυλίδου Έ. 50 • Πασσά Ν. 15 • Παπαθανασίου Φ. 50 • Παπαδοκωνσταντάκη Ζ. 20 • Παπαδόπουλο Κ. 100 • Παπαμόσχου Σ. 40 • Παράσχου Ρ. 15 • Παπαδέδε Ά. 200 • Παπαδογιαννάκη Σ. 500 • Πασχαλίδη Ά. 50 • Πετροπέκα Κ. 30 • Πανταζοπούλου Ά. 30 • Πανάγου Β. 300 • Παπαδάκη Μ. 10 • Παπαπανίδου Ά. 100 • Παπαδάκη Κ. 30 • Πάτση Π. 10 • Παυλη Κ. 50 • Παπαγεωργίου Γ. 15 • Παραρά Ρ. 100 • Παπαναστασίου Γ. 30 • Παπαθανασίου Β. 50 • Πέρρα Θ. 7 • Παΐλη Δ. 10 • Παπαδόπουλο Π. 80 • Παντογιού Π. 60 • Παπαγεωργίου Σ. 40 • Παναγιωτουνάκο Σ. 50 • Παπαϊωάννου Έ. 10 • Ποηάτο Σ. 50 • Παδουβά Ν. 150 • Παπαγιαννοπούλου Δ. 100 • Πίππα Β. 50 • Πατούνα Έ. 30 • Παπαγεωργίου Ά. 30 • Πηλαστάρη Χ. 20 • Πιπερίδου Έ. 10 • Παπαγεωργίου Έ. 10 • Πετρίδη Μ. 10 • Παπαδημητρίου Φ. 10 • Πανούση Μ. 100 • Πηλαφίδη Φ. 50 • Ράγκο Κ. 50 • Ράγκο Ί. 50 • Ράγκο Β. 50 • Ρέτσου Μ. 50 • Ρουμπάνη Χ. 60 • Ρουΐσσο Ν. 200 • Ρεκατά Χ. 20 • Ρανούτσο Κ. 700 • Ρουΐσσου Έ. 10 • Ραυτόπουλο Γ. 200 • Ρίστα Π. 105 • Ρουσέλη Δ. 300 • Ροζάκη Ά. 10 • Ράπη Κ. 30 • Ρουΐσσου Ή. 30 • Ριζάκη Σ. 30 • Ρέβη Σ. 20 • Ρουμπάνη Χ. 90 • Ρεβελάκη Ν. 10 • Ρίζου Ά. 10 • Ρουΐσσο Β. 150 • Ραδί-

